215027

செந்தமிழ்

தொகுதி XXX Jan - Feb 1932

C31m211N03
N32.30
215027

13 JUN

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும்வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை.

"எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்"—திருவள்ளுவர்.

[தொகுதி-௩௰] பிரஜோத்பத்தி௵ தைமீ [பகுதி-௩.
Vol. XXX. January-February-1932. No. 3.

உள்ளுறை.

கம்பராமாயண இன்கவித்திரட்டு:-	ஸ்ரீமத். ராவ் ஸாஹிப். வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார், B.A.		௬௫
பரிசோதனத்தொடர்:-	,,	பண்டித. சித. நாராயணசாமியார்	௭௦
யவனமஞ்சரி:—	,,	த. இராமநாதபிள்ளை, B.A.	௭௩
மதுரை மும்மணிக் கோவை:—	,,	மஹாமஹோபாத்யாய-தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி-Dr. வே. சாமிநாதையர்	1-16
குருகைமான்மியம்:-		T. K. இராமாநுஜையங்கார் உதவிப்பத்திராசிரியர்	33-48

பத்திராசிரியர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ 4.] [தனிப்பிரதி அணா—8.
வெளிநாடுகளுக்கு ரூ 4—8—0.

1932.

...nathu Raja M Dinakara Bahadur Avl., and
...by Thiru. Narayana Iyengar, at the
...wer Press, No. 54, New Jail Road Madura.

215027

உ

வேண்டுகோள்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை வெளிவரும் இச்செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியிடுமாறு பொருளுரைகளும், மதிப்புரைவேண்டிப் புத்தகம் முதலியனவும் அனுப்புவோர் அவற்றைப் பத்திராதிபர், செந்தமிழ், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும்,

செந்தமிழில் வெளியிடுமாறு அனுப்பும் விளம்பரங்களையும் பாண்டியன்புத்தகசாலைக்கு நன்கொடையாக அனுப்பும் புத்தகம் முதலியவைகளையும், செந்தமிழ் செந்தமிழ்ப்பிரசுரங்கள் தமிழ்ச்சங்கப் பிரசுரங்கள் சங்கக்கலாசாலை சங்கப்பரீக்ஷைகள் முதலியவைசம்பந்தமாக அனுப்பும் கடிதங்கள் மணியார்டர்கள் முதலியவற்றையும், இன்னும் இச்சங்கசம்பந்தமாயறியவிரும்பியெழுதும் பிறவற்றையும் மானேஜர், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும் அனுப்புமாறு இதன்மூலம் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்,
மதுரை.

லக்ஷ்மீநாராயணையர்,
மானேஜர்.

உ

கடவுள் துணை.

13 JUN 1932

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௰] பிரஜோத்பத்தி ஹு தைமீ [பகுதி-௩.
Vol. XXX. January February-1932. No. 3.

கம்ப ராமாயண இன்கவித்திரட்டு.

[29-ம் தொகுதியின் ௪௯௪-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

அரசியற் படலம்.

சுக்கிரீவன் முடிசூடி அரசாண்டதைக் கூறுவது.

சுக்கிரீவன் முடிசூடிவந்து வணங்க, இராமன் அவனுக்கு அரசநீதி போதித்தல்.

சூரியோதயமானபோது, இராமன் கட்டளைப்படி, இலக்குமணன் சுக்கிரீவனுக்கு முடிசூட்டினன். அரசனான சுக்கிரீவன், வந்து அடிபடிய, இராமன், அவனுக்கு ஆசிகூறி, அரசநீதி போதிப்பானுப்ச் "சுக்கிரீவ! நீ கிட்கிந்தைக்குச் சென்று, அங்கதனை இளவரசனாகக் கொண்டு அரசுபுரிவாயாக. யாரும், உன்னை நெருங்காமலும் நீங்காமலும், இருக்கவேண்டியதூரத்தே யிருக்கச்செய்து, எல்லாரும் உன்னைத் தெய்வமென்று கருதும்படி உத்தமசீலமுடையனுப் ஒழுகுவாயாக. புகைதோன்றுமிடத்தே நெருப்புண்டென ஊகித்துணர்தல்போல, முகக்குறியால், அகப்பகையை அநுமானித்தறிந்து, நீ அறிந்ததைப் பகைஞர் அறியாவண்ணம் (உண்மை யன்பருக்குப்போல) அவருக்கும் அலர்ந்த முகமும் குளிர்ந்த மொழியும் உடையையாகுக. தீமையான செயல்களைச் சிந்தித்தலுஞ் செய்யாமல், வாய்மையே பேசிக், கொடுக்கத் தக்கார்க்குக் கொடுத்தற்கேற்ற பொருள்களைக் கொடுத்து, அயலார் பொருளுக்கு அணுவளவும் ஆசைப்படாயாக.

*

எளியரேன இகழ்ந்து எவரையும் இமிசியாதிருக்க எனல்.

497 "சிறியரென் றிகழ்ந்து நோவு செய்வன செய்யல். மற்றிந்
நெறியிகந் தியானோர் தீமை இழைத்தலால், உணர்ச்சி நீண்டு
குறியதாம் மேனி ஆய கூனியால், குவவுத் தோளாய்,
வெறியன எய்தி, நொய்தின் வெந்துயர்க் கடலில் வீழ்ந்தேன்."

இ-ள். "(ஆரையும்) அற்பரெனக் கருதி அலட்சியஞ்செய்து (அவருக்குத்) துன்பஞ்செய்வனவான காரியங்களைச் செய்யாதே. இந்த (அகிம்சை) நெறியை நான் கடந்து (என் பாலப்பருவத்தில் விளையாட்டாகத் தன் கூனல் முதுகில் வில்லுண்டை எய்து) துன்பஞ் செய்ததனால், (என்மீது கறுவுகொண்டு சலஞ்சாதிக்கத்தக்க சமயத்தை நெடுங்காலம் எதிர்பார்த்திருந்த) கூனி (செய்த சூழ்ச்சி)யினால் (எல்லாப் போகங்களையும் இனிது துய்க்கும் இராச்சியச் செல்வத்தை யிழந்து) வெறுமையை யடைந்து (உண்ணச் சோறும் உடுக்கத் துணியும் ஒதுங்கக் குடிசையுங் கிடையாத காட்டிலே காலந்தள்ளும்படியான) கொடுந் துன்பக் கடலிலே விழுந்தேன்.

நோவு செய்வன—துன்பஞ்செய்வனவான செயல்கள். இகழ்தல்—அவமதித்தல். செய்யல்—செய்யாதே; எதிர்மறையொருமை ஏவல்: செய்யா தொழிக என்றும் பொருள் கூறலாம். இப்பொருளில், எதிர்மறை வியங்கோள். இகத்தல்—கடத்தல். இழைத்தல்—செய்தல். 'உணர்ச்சி நீண்டு மேனி குறியதா(க) ஆ(கி)ய கூனி' என இயைக்க. குவவு—திரட்சி. வெறியன—வெறுமை (—இன்மை)யானவை—(கிரகம் இல்லாமை, வாகனம் இல்லாமை முதலிய) இல்லாமைகள். இல்லாமை, உடைமையின் எதிர் மறை. எல்லா உடைமைகளையும் இழந்து எல்லா இல்லாமைகளையும் எய்தினமை கூறினான்.

தோற்றத்தாற் சிறியரெல்லாம் உண்மையிற் சிறியரல்லர், கண்டெள்ளாமை வேண்டும்' என்ற கருத்துக்களை யுட்கொண்டு 'சிறியரென் றிகழ்ந்து நோவு செய்வன செய்யல்' என்றான். "உணர்ச்சி நீண்டு குறியதா மேனி ஆய கூனி" என்ற கனியினிய கூற்று, தன்மையணிக்குச் சிறந்ததோ ருதாரணமாயும் சமத்காரமாயு மிருப்பது சாலவும்

பாராட்டத்தக்கது. வலிய பேராசர் பெரியசேனையோடு அரிய போர் செய்தாலும் அகற்றலாகாத அரசபதவியை எளிய பெண்ணொருத்தி வெகு லகுவாக விலக்கினாளென்பது கருதி 'நொய்தின்' என்றான்.

இப்பாட்டினோடு இதன்பின்வரும் (1) சிந்தாமணிப்பாட்டும் (2) நீதிநெறிவிளக்கப்பாட்டும் ஒருவாறு கருத்தொத்திருத்தல் காண்க:—

(1) அஞ்சனக் கோலி னாற்றா நாகமோ ரருவிக் குன்றிற்
குஞ்சரம் புலம்பி வீழக் கூர்நுதி யெயிற்றிற் கொல்லும்
பஞ்சியின் மெல்லி தேனும் பகைசிறி தென்ன வேண்டா
அஞ்சித்தற் காத்தல் வேண்டு மரும்பொரு ளாக, வென்றான்.

கோலின் ஆற்றா—கோலால் (அடித்தற்குப்) பற்றாத (மிகச்சிறிய).

(2) சிறிய பகையெனினும் ஓம்புதல் தேற்றார்
பெரிதும் பிழைபா டுடையார்—நிறைகயத்
தாழ்நீர் மடுவில் தவளை குதிப்பினும்
யானை நிழல்காண் பரிது.

கார்காலம் கழிந்தபின் சேனையுடன் வருவாயாக வென்று இராமன் சுக்கிரீவனுக்குச் சொல்லுதல்.

"உன்னை உன் குடிகள் 'இவன் நம் அரசனல்லன், நம்மைப் பெற்று வளர்த்த தாய்' என்றெண்ணும்படி அவர்களை இனிது பேணிக் காப்பாயாக. அப்படி அன்போடு காக்குமிடத்தும் அவருள் எவரும் வரம்பு கடவாதிருக்கும்பொருட்டு எவர் தவறியற்றினும் அவரைத் தக்கவாறு தண்டிப்பாயாக" என்று கூறி "மாரிக்காலம் கழிந்தவுடன் உன் பெருஞ் சேனையோடு என்னிடம் வருவாயாக." என்றான்.

இராமனைக் கிட்கிந்தையில் வசிக்கும்படி சுக்கிரீவன் வேண்டல்.

சுக்கிரீவன், "கிட்கிந்தைநகரம், குரங்குகள் உறையுமிடமென்ற குறையுடையதன்றி யாதொருகுறையும் இல்லாதது. அது, போகப் பொருள்கள் யாவற்றினையு முடையதாய்ப் போகபூமி யென்னும் தேவலோகத்தினும் சிறந்து விளங்குவது. அங்கே, சிறிய அடியேங்கள் திருவடித்தொண்டுசெய்யச் சிறிதுகாலம் இனிது வீற்றிருத்தல் வேண்டும். உங்களை அடைந்து உங்களுக்குரியேமாகப்பெற்ற தமியேங்கள் உங்

களைப் பிரிந்துபோய் வாழும் வாழ்வு பெருவாழ்வானாலும் வெறுவாழ்வேயாகும். தேவியைத் தேடத்தக்க காலம் வருங்காறும் எங்களிருப்பிடம் சிறம்புறும்படி அங்கே எழுந்தருளி யிருந்தருளல்வேண்டும்" என்றான்.

இராமன் மறுத்தலும், சுக்கிரீவன் கிட்கிந்தைக் கேகலும்.

இராமன், குறுஞ்சிரிப்புக்கொண்டு "வேந்தர் இருக்கை விரதிகளுக்காகாது, யாங்கள் வந்தால் எங்களைப் போற்றலிலேயே உங்கள் பொழுதெல்லாம் போய்விடும். நீங்கள் இராசகாரியங்களைச் செய்தற்கு யாங்கள் இடையூறாயிருப்பேம். யான் உங்களுடனுறைந்தால், தேவி சிறையிருந்து வருந்தாநிற்க, இராமன் இட்டர்களோடு இன்புற்று வாழ்ந்தானென்ற தீயபழி மூவுலகும் முடிவாங்காலத்தும் முடியாமல் நெடிதாகி நிலைத்துவிடும். நீ இப்போது அரசாட்சியை முறையாகச் செய்வாயாக. காலமாதமானபோது சேனையோடு நீ என்பால்வருதலே, யான் உன்பால் வேண்டுவது" என்றான். சுக்கிரீவன், ஆண்டார்குறிப்பறிந்தொழுகல் அடியார்கடனென்றெண்ணி, மறுமொழிகூறாமல் வணங்கிச்சென்றான்.

சுக்கிரீவன்பின் அங்கதன் செல்லல்.

இராமன், அங்கதனைநோக்கி "உன் சிறியதந்தையின்பின் செல். அவனை உன் பிதாவெனக் கருதி அவன்கருத்துக்கிசைந் தொழுகுவாயாக" என, அவன் அடிபடிந்து சென்றான்.

சுக்கிரீவன் அரசுசெய்தலுக்குத் துணைபுரிய, இராமன் அனுமானை அனுப்பல்.

பின்பு இராமன் அநுமானை நோக்கிச் "சுக்கிரீவன் அரசாட்சியை நன்கு நடத்துதற்கு வேண்டும் உதவியை உன் சிறந்த அறிவுகொண்டு செய்வாயாக" என, அவன், மெய்யன்புமிகுதியாற் பிரியமாட்டாதவனாய், "அடியேன் இங்கிருந்து தொண்டுசெய்ய அநுமதி அளித்தருள்க" என, "அறிவு ஆண்மை முதலியன நிறைந்த ஒருவன் ஆண்ட அரசை மற்றொருவன் வலிதிற் பெற்றானால், அவன் ஆளுகைக்குண்டாம் ஆபத்துகள் அனந்தமாம். அறிவும் ஆற்றலு மொருங்குடைய உன்

போல்வாரே அவ் ஆபத்துகள் நேராமல் காக்கவும் நேர்ந்தால் நீக்கவும் வல்லாராவர். ஆதலால், நீ, இப்போது, என் நண்பன் அரசைக் காக்கத் துணையாவாய். அப்பால், என் தேவியை மீட்க உதவுவாய். கிட்கிந்தைக்குச் செல்க" எனத், "திருவுள்ளப்படியே செய்வேன்" என்று போன்பொடு தொழுது பிரியாவிடை பெற்றுச் சென்றான். இராமன். அம்மலையினின் றகன்று சிசியமுககிரியை அடைந்து அங்கே வாழ்வானானன்.

சுக்கிரீவன் அரசுபுரிதல்.

கிட்கிந்தைக்குச் சென்ற சுக்கிரீவன், தாரையை வணங்கி ஆசி பெற்று, மந்திரி முதலியோர் இட்ட கட்டளை யியற்ற, அங்கதன் இளவரசுபுரியத், தன் ஆணை 'சுக்கிரீவாக்கினை' எனப் பிரசித்திபெற்று எங்குஞ் செல்ல, இனிதாக அரசாண்டிருந்தான்.

அரசியற்படலம் முற்றிற்று.

[தொடரும்.]

வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

பரிசோதனத்தொடர்.

செந்தமிழ் 28-ம் தொகுதியின் 10-ம் பகுதியில் சசரு-ம் பக்கம் முதல் சசஅ-ம் பக்கம் வரை பரிசோதனத்தொடர் என மகுடமிட்டுச் சேனாவரையத்திற்கண்ட சில தொடர்களிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்திய வியாசமொன்றை வெளிவரச்செய்தனன்.

அத்தொடர்களின் றிருத்தங்களுள் பின்னுள்ளவற்றை யங்கீகரித்து முன்னுள்ள வொருதொடரின் திருத்தத்தை யங்கீகரியாது முன்னிருந்தபடியே யிருக்கலாமென யாழ்ப்பாணம் சி. கணேசையரவர்கள் செந்தமிழ் 28-ம் தொகுதியின் 11-ம் பகுதியில் சஅகூ-ம் பக்கம் முதல் சகூ0-ம் பக்கம் வரை ஓர் கட்டுரையெழுதிப் பரிசோதனத்தொடர் எனவே மகுடமிட்டு வெளிவரச்செய்துள்ளார்கள்.

யான் சில அசௌகரியத்தால் அவ்வமயத்தில் அப்பத்திரிகையைப் படிக்கவில்லை. இப்பொழுது படிக்கும்போது அக்கட்டுரையையும் படித்தறியலாயினன்.

அதனைப் படித்துவருங்கால் 'பகுப்பப் பிளவுபட்டிசையாது ஒன்றுபட்டிசைத்தலான் அதனின் வேறாயினாற்போல' என இருத்தலே யமையுமென யான் திருத்திய திருத்தத்தில் 'பகுப்ப' என்பது நின்று வற்றுவதாகக் கருதியே ஐயரவர்கள் அத்திருத்தத்தை யங்கீகரியாது, முன்னிருந்த தொடரையே பிழையற்றதெனத் தாபிக்கப்புகுந்தார்களென்பது தெரிகின்றது.

சேனாவரையத்திலுள்ள அத்தொடராவது:— "செயற்கென்னும் வினையெச்சம் உருபேற்ற தொழிற்பெயரோடு ஒப்புமையுடைத்தாயினும் உருபும் பெயரு மொன்றாகாது பகுப்பப் பிளவுபட்டிசையாது ஒன்றுபட்டிசைத்தலான் அதனின் வேறாயினாற்போல" என்னு மிஃதே.

உருபும் பெயரும் ஒன்றாகாது பகுப்பப் பிளவுபட்டிசையாது ஒன்றுபட்டிசைப்பது, வினையெச்சமாமென்பது இத்தொடராற் புலப்படுகின்றது. உருபும் பெயரும் ஒன்றாகாமையும் ஒன்றுபடுதலும் ஒருதன்மியின்கணிராவாகலான் 'உருபும் பெயரு மொன்றாகாது' என்பது

சேனாவரையரா லெழுதப்பட்டதன்று; 'பகுப்பப் பிளவுபட்டிசையாது ஒன்றுபட்டிசைத்தலான் அதனின் வேறாயினாற்போல' என்பதுதான் அவரால் எழுதப்பட்டதாகும் என்பதே யான் எழுதியவற்றின் சாரமாகும்.

உருபும் பெயரும் ஒன்றாகாமல் பிளவுபட்டிசைப்பது, உருபேற்ற தொழிற்பெயர். அங்ஙனமின்றி ஒன்றுபட்டிசைப்பது, வினையெச்சம். இவ் விரண்டன்றன்மையும் ஒருங்குபெறப்பட் டினிதுவிளங்க 'உருபும் பெயரும் ஒன்றாகாது........ஒன்றுபட்டிசைத்தலா னதனின் வேறாயினாற் போல' என எழுதியுள்ளார். ஆதலால் அது மாசற்றதொடர்தான் என்பது அவர்கள் கட்டுரையின் சாரமாகும்.

குறித்த தொடருக்கு இரண்டுபடியாகப் பொருள்கண்டு வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். அவை, உருபும் பெயரும்-வேற்றுமையுருபும் தொழிற்பெயரும், ஒன்றாகாது-ஒன்றுபட்டிசையாமல், பகுப்ப-பிரிய, பிளவுபட்டிசையாது-பக்கிசையாமல், ஒன்றுபட்டிசைத்தலான்-சேர்ந்திசைத்தலான். என்பதும், (அஃது) உருபும் பெயரும் ஒன்றாகாது பிரிய (தான்) அது போலப் பிளவுபட்டிசையாது ஒன்றுபட்டிசைத்தலான். என்பதும் ஆகும்.

முன்னுரையை நோக்கின் (உருபும் பெயரும்) ஒன்றாகாமையும், பிரிதலும், பிளவுபடலும் பக்கிசைத்தலாகிய ஒரேபொருளாக ஈண்டுப் புலப்படலான், அவ்வொருபொருளையுணர்த்த அவற்றுள் (அம் மூச்சொல்லுள்) ஒருசொற் போதுமே? பலசொற்கள் வேண்டாவே? உடன்பாட்டுமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானு முணர்த்தினரெனினும் ஒன்றாகாது பிளவுபட்டிசையாது என்னுஞ் சொற்களே போதும். என்னை? இவையே ஒன்றுபட்டிசைத்தலான் என்பதற் கடையாய்நின்று பக்கிசைத்தலாகிய உருபேற்ற தொழிற்பெயரின் தன்மத்தையும் பக்கிசையாமையாகிய வினையெச்சத்தின் றன்மத்தையும் இனிது விளக்குமாதலான் என்க. ஆதலால் 'பகுப்ப' என்பது மிகைபட்டுநின்று பயனின்றாகின்றதே? என வினவுமாறு நிகழ்கின்றது.

பின்னுரையை நோக்கின் அஃது பொருத்தமுடையதாகத்தோன்றினும், அங்கும் 'பகுப்ப' என்பது நின்று வாதனைபுரிதலால் அவ்வுரையும் பிழையற்றதாக நிகழவில்லை. என்னை? பகுப்ப என்பது 'உகுப்ப'

என்பது முதலியபோலப் பிறவினைச்சொல்லாமன்றித் தன்வினைச்சொல்லாத லில்லை. ஆதலாற் பிறவினைச்சொல்லாகிய இதனைத் தன்வினைப் பொருளைத் தருவதாகக்கொண்டுள்ளமையா னென்க.

ஆகையால் அவர்கள் முன்னிருந்தபடியே யிருக்கலாமெனக்கூறிய கொள்கையை யங்கீகரிக்க முடியவில்லை.

பருப்ப என்பது ஓரோவிடங்களில் தன்வினைச்சொல்லாய்நிற்கு மெனின் பிரமாணமென்னை?

அன்றியும், இஃது செய்யுளன்றாதலால் பருப்பவென்பதைப் பெய்து மயக்கக்கூறாது பக வென்னுஞ் சொற்பெய்து விளங்கக்கூறி யிருப்ப ரென்க. செய்யுளாயின் அடி தொடை முதலிய நோக்கிக் கூறி யிருப்ப ரென்னலாம்.

விளங்க வுரைவரைந்து செல்லும் சேனாவரையர் இங்ஙனம் மயங்க வுரைவரையார் எனல் மாறுபடாத கூற்றாகும்.

அங்ஙனமாயின் நுந்திருத்தத்திலும் 'பருப்ப' என்பது நின்று வற்றுகின்றதெனின் செயற்கென்னும் வினையெச்சமும் உருபேற்ற தொழிற்பெயரும் வடிவால் ஒன்றுபோலத்தோன்றினும் வினையெச்ச மானது தொழிற்பெயரினின்றும் பிரித்தறியுமாறு பிளவுபட்டிசையாது ஒன்றுபட்டிசைக்கும். அங்ஙனமிசைத்தலான் எனப் பொருள்கொள்ளின் பருப்ப என்பது நின்றுவற்றுத லெங்ஙனமென்க. (பருப்ப-பிரித்தறிய).

ஆதலால், செயற்கென்னும் வினையெச்சம் உருபேற்ற தொழிற் பெயரோடு ஒப்புமையுடைத்தாயினும் பருப்பப் பிளவுபட்டிசையாது ஒன்றுபட்டிசைத்தலான் அதனின் வேறாயினாற்போல என விருத்தலே யமையுமெனக் கொள்ளுமாறு யான் முன்னெழுதியது மாசற்றதாமென வுன்னுகின்றனன்,

இங்ஙனம்,

பண்டித. சித. நாராயணசுவாமி.

உ

யவனமஞ்சரி.

[ஒழுக்க நூல்.]

[௬௮-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

8-ம் அதிகாரம். சந்தோஷம்.

ஆராய்ச்சிக் குட்பட்டபொருள் எவற்றையும் வரைவிலக்கணமூல மாக நாம் ஆராயவேண்டும். ஒரு பந்தய ஓட்டத்தில் தொடக்கம் முக்கிய மானது. நல்ல பிரமாணங்களை ஒரு சாஸ்திரத்துக்கு ஆதாரமாகப் பெற்றுக்கொண்டபின் சாஸ்திரத்தை இலகுவாய் ஆராயலாம். இம்மதம் பிறர்மதத்துடன் ஒத்திருக்கின்றது. நன்மைகளை, புறப்பொருள் நன்மை, புலன்களதுநன்மை, ஆன்மாவினதுநன்மை யென மூவகை யாக நாம் வகுப்போம், சத்திகளாற் பெறப்படும் நன்மை ஆன்மநன்மை யாதலால் மற்றையநன்மைகளிலும் அது சிறந்தது.

இனிச் சந்தோஷவாழ்க்கையென்பது என்ன? சிலர் சந்தோஷத்தை நற்குணமென்பர்; சிலர் ஞானமென்பர்; வேறுசிலர் நற்குணத்தினது ஞானத்தினது தொகுதியென்பர்; மற்றுஞ் சிலர் இன்பத்தைச் சந்தோஷத்தின் சொரூப இலக்கணங்களில் ஒன்றென மொழிவர்; சிற்சிலர் இன்பத்துடன் செல்வமும், தேகசுகமும் சந்தோஷமென்பர். இவற்றுள் ஒருசாரார் அநுபவமுடைய வயோதிகர், மற்றொருசாரார் சாஸ்திர ஆசிரியர்கள்; ஆகையா லிருவர்கூற்றையும் ஆப்தவாக்கியம்போல மதிப்பேம். இனி நற்குணமுடையனாயிருப்பதற்கும், நற்செயல் செய்வதற்கும் வேறுபாடுண்டாகலான் சந்தோஷமென்பது நற்குணமோ நற்செயலோவென ஐயப்படுவேம். ஒருபழக்கத்திற்கும் பயிற்சிப்பட்ட சக்திக்கும், தத்துவப்பயிற்சிக்கும் மிகப் பேதமுண்டாகையால் இம்மூன்றனுள் சந்தோஷமெது? ஒருவன் நல்லவனாயினும் நித்திரைசெய்து காலத்தைக் கழிக்கக்கூடும். பயிற்சிசெய்தால் நன்மை பிறக்குமாகலான் சந்தோஷம் ஒரு பயிற்சி எனப்படும். ஒலிம்பிக் என்னும் வருஷாந்த விளையாட்டில் தைரியசாலிகளெல்லாரும் பரிசுபெறுவதில்லை. பந்தயத்திற் சேர்ந்து அதிற் றிறமைகாட்டி முதன்மையடைந்தவர்க்கே பரிசு அளிக்கப்படும். நல்லவன்வாழ்க்கை நல்லதாகவேயிருக்கும், அவன்

நல்வாழ்க்கையில் இயல்பாகவே இன்புறுவன். ஒவ்வொருவரும் தத்தம் இச்சைகளில் இன்புறுதல் காண்கிறோமல்லவா. குதிரையேற்றத்தில் விருப்பமுடையோர் குதிரைகளிலும், காட்சிகளில் விருப்பமுடையவர் காட்சிகளிலும், நீதியில் விருப்பமுடையவர் நீதிகளிலும் வேட்கையுடையராயிருப்பர். இன்பங்கள் ஒன்றற்கொன்று மாறுகோளாயினும் நற்செயலில் இன்பம் விழைபவனுக்கு இன்பங்கள் ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடின்றியிருக்கும். நற்செயலென்பது இன்பம் விளைப்பது. நல்லோர் இன்பமயமாக இருப்பாராகலின் அவர்க்கு இன்பக்குறைவு குறைவன்று. ஆகையால், நன்மகன் ஒருவன் நற்செயலில் இன்புறானாகின் அவன் நல்லவன் அல்லன். தாளாண்மை யென்னும் நற்பழக்கமுடையவன் அத்தன்மையால் எச்செயலையும் செய்யவேண்டும். நற்குணம் நற்செயலிலே விளங்கி நற்குணம் பொருந்தியவனுக்கும் இன்பம் விளைக்கும்.

சந்தோஷமென்பது நன்மையையும் இன்பத்தையும் ஒருங்கு விளைக்கும் குணமென மொழிவேம். ஈண்டு டேலியன் கல்வெட்டை உற்றுநோக்குக. "நற்செயல் நீதியானது; தேகசௌக்கியம் மிகவும் பெரிய நன்மை; மனம் இச்சித்ததைப் பெறுவது இன்பம். இஃதெல்லாம் திரண்டு சேர்ந்த ஒரு தத்துவத்தைப் பயிற்சி செய்வதே சந்தோஷம்." ஆயினும் சந்தோஷத்திற்கு ஐசுவரியம் போன்ற நன்மைகளும் அத்தியாவசியம். பொருளில்லாதோன் யாங்ஙனம் சந்தோஷமுள்ளவனாயிருத்தல் கூடும்? மேலும் அரசருதவி குடிப்பிறப்பு மக்கட்பேறு, அழகு, கேண்மை முதலியன இல்லாதவர் சந்தோஷமாயிருப்பது அரிதினுமரிது. ஆனதுபற்றிச் சிலர் சந்தோஷத்தையும் செல்வத்தையும் ஒருபொருட்கிளவியென்பர்.

9-ம் அதிகாரம். சந்தோஷம் ஒரு முயற்சி.

இங்ஙனமாயின் சந்தோஷம் கல்வியாற் பெறற்பாலதோ? நற்பழக்கத்தாற் பெறற்பாலதோ? அல்லது வேறு பயிற்சியாற் பெறற்பாலதோ? என ஐயுறுவோம். அற்றேல், தெய்விகமாய்த் தற்செயலாய் வருவதோ? புருஷன்மைகளிலும் சந்தோஷம் பெரியதெனக் கடவுள் கொடுப்பாராயின் சந்தோஷம், ஒரு கொடையாகும். கொடை இவ்வாராய்ச்சிக்கு உரித்தன்று. இதுநிற்க. சந்தோஷம் கல்வியின் காரியமாயிருப்பினும், பயிற்சியின் காரியமாயிருப்பினும் அது கடவுளின் ஆசீர்

வாதம். இதைப் பெறுவதற்கு எல்லாரும் ஊக்கத்துடன் முயற்சிக்க வேண்டும். கலைஞானங்களிலும் இயற்கைச் சாஸ்திரங்களிலும் பொருள்கள் காரண காரியத் தொடர்புபற்றியே முறைவகுக்கப்பட்டிருத்தலால் சந்தோஷமும் ஒரு காரணத்தின் காரியம். இதைத் தற்செயலாய்வருவதென்பது குற்றம். அற்றேல் எங்கள் வரைவிலக்கணத்தின்படியும் சந்தோஷமென்பது ஆன்மசிற்சத்திகளை ஒழுங்குபடுத்திப் பயிற்சிபண்ணியபொழுது தோற்றும் நிலையாகையால் அது தற்செயலாகவும் அநிர்வசனமாகவும் தோற்றாது. இங்ஙனம், நன்மையும் சந்தோஷத்தைப் பெருக்கும் துணைக்காரணமென்பதை அறிக.

முன்னர்க் கூறியவாறு சந்தோஷ ஆராய்ச்சி ஒரு அரசியல் ஆராய்ச்சிபோல்வதாகும். அதன் நோக்கம் நன்மக்களைப் பழக்குவதாகும். அரசியலாராய்ச்சி செய்வார் சனசமூக விஷயங்களை உணரமாட்டாத ஆடு மாடு குதிரைகள் முதலிய விலங்குகள் சந்தோஷமாயிருக்கும் ஆற்றலுடையன எனக் கூறார். இளம்பிராயத்தில் எது மகா நோக்கமென அறியாராகலாற் குழந்தைகள் சந்தோஷமாயிருப்பரென்பது உபசாரமொழியே; உண்மையன்று. சந்தோஷம் குணமாத்திரையன்று. அது நீடித்த காலமும் வேண்டிநிற்கும். காலவயத்தால் சந்தோஷநிலையில் இருப்பவர் நிலைமாறி இன்புறுவதுமுண்டு. செல்வன் வறியனாவதும் இயற்கை. உரோசர் வரலாற்றில் பிறையம் என்னும் வேந்தன் ஐசுவரியமும், புத்திரப்பேறும், மற்றும் செல்வங்களுமெல்லாம் உடையனாயிருந்தும் இறுதிக்காலத்தில் உரோசர் யுத்தமுடிவில் அவனனைய மிழந்து, மக்களையு மிழந்து தானும் மடிந்தான். (உரோசாது இதிகாசம் கிரேக்க உரோச யுத்தத்தின் வரலாற்றைக் கூறும்).

10-ம் அதிகாரம். சந்தோஷம் நித்தம்.

இஃது இங்ஙனமாயின் கிரேக்கநாட்டுப் புத்திமான்கள் எழுவரில் ஒருவராகிய சோலன் சாற்றியவாறு மரணகாலம்வரையும் ஒருவரையும் சந்தோஷமாயிருக்கிறானென அறிதல் இயலாததோ? இறந்தபின் எங்ஙனம் சந்தோஷமாயிருக்கமுடியும்? சந்தோஷமென்பது ஒருவகை முயற்சியென நாம் மொழிந்தோமாயின் எவ்வாறு இறந்தவன் சந்தோஷிப்பது? இறந்தபின் ஒருவரைச் சந்தோஷமாயிருந்தாரெனக்கூறுதல் சோலனது கருத்தாயின் அப்போதும் அம்மனிதனுக்குச் சந்தோஷத்

திற் குறைவுண்டு. யாங்ஙனமெனிற் கூறுதும். இறந்தவர்க்குச் செய்யும் மரியாதை செய்யாதுவிடப்படினும் இறந்தவரது சந்ததியார் துன்பமனுபவித்தாலும் முழுச்சந்தோஷத்துக்குக் குறைவு ஏற்படும். சந்தோஷமாய் வாழ்ந்து இறந்தவர் இவ்வாறுஇன்ப துன்பங்களில் துணுக்குறுதல் விநோதம். சோலன் சொல்வது என்னையோவெனின் ஒருவர் மரணகாலப்வரையும் காத்திருந்து அவர் ஜீவியமுழுதும் சந்தோஷமாயிருந்தால் அவரைச் சந்தோஷஜீவியம்செய்தவர் எனலாம் என்பதே. உயிருடனிருக்கும்போதே சந்தோஷமாயிருப்பவனைச் சந்தோஷமுடையவனெனக் கூறுதுவிடுதல் விநோதம். சந்தோஷம் காலவயத்ததாயின் ஓணான் நிறம்மாறுவதுபோல மக்களது சந்தோஷமும் துன்பமாய் மாறும். காலத்திற் றங்கியிருப்பினும் சந்தோஷம் காலத்தின் காரியமன்று. சந்தோஷம் ஒரு தத்துவமுயற்சி யென்பதை யறிமின். இம்முயற்சி புறநீங்கலாக மற்றும் முயற்சிகளொன்றும் நித்தமல்ல. சாஸ்திரங்கள் அழிபொருள்கள். அவற்றினும் மேன்மையாகிய இந்த மகா[illegible]க்க ஆராய்ச்சியே நித்தம். இனிக் காலம் பெருநன்மைகளையும் சிறுநன்மைகளையும் கொடுப்பது. சிறுநன்மைகள் கவனிக்கப்படுவனவல்ல. பெருநன்மைகள் தீச்செயலாயின் அவை பெருங்கேடு விளைக்கும். ஆனால் நல்லவன் என்ன இடையூறு எதிர்ப்படினும் யாது ஏற்றதோ அதையே செய்து மேம்படுவன். கிடைத்த தோலில் திறமான செருப்பைக் கட்டுவதே கெட்டித்தனம். இனிச் சந்தோஷமுடையவன் பெருநன்மை விளைந்துழி இன்புற்றும், பெருங்கேடு விளைந்துழித் துன்புற்றும் துணுக்குறாது நிற்பன். சந்தோஷமாயிருப்பதற்கு நீடித்தகாலம், செல்வம், புறநன்மைகள் முதலியன வேண்டப்படுமாயின் சந்தோஷமுடையவரைச் சுட்டியறிவது அரிது. எதிர்காலத்தைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாமையால் இறந்தகால நிகழ்கால நன்மைகளை நோக்கி ஒருவனைச் சந்தோஷமுடையானெனக் கூறுவோம்.

11-ம் அதிகாரம். சந்தோஷம் நீத்தம்.

சந்ததியாரின் சுக துக்கங்கள் இறந்தோரின் சந்தோஷத்தைக் குறைத்தலும், கூட்டலும் செய்யமாட்டா என உலகத்தாரால் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அச் சுக துக்கங்களை ஆராய்வது விரியுமாகலின் யாம் அவற்றை விடுத்தாம். சிநேகரின் சுக துக்கம் இன்பத்தை

முறையே கூட்டலும், குறைத்தலும் செய்வன. எவ்வாறு குறைத்துக் கூட்டினும் சந்ததியாரின் சுக துக்கங்கள் இறந்தவரின் சந்தோஷ நிலையை மாற்றமாட்டா. இப்படியே சிநேகிதரின் இன்ப துன்பமும் இறந்தோரது நிலையை மாற்றா.

12-ம் அதிகாரம். சந்தோஷநிலை.

சந்தோஷம் நம்மாற் புகழப்படும்பொருள்களி லொன்றோ? பயபத்தியுடன் வணங்கப்பட்டு வேண்டப்படும் பொருள்களிலொன்றோ? சந்தோஷம் ஒரு மெய்ப்பொருளாய் உலகநன்மையாய் இருப்பது. ஒரு குணம் அதன் தொடர்புநோக்கியே புகழப்படுவது. நீதி, வீரம் முதலிய நற்குணங்களை நாம் பாராட்டுவது அவற்றின் நற்செயலின்பொருட்டேயாம். ஓட்டத்தில் வல்லுநரை அவரது ஆற்றலுக்காகவே நாம் புகழ்கிறோம். வீரச்செயல்செய்யும்போது அக்குணம்நோக்கியே தேவர்களைப் போற்றுவோம். இவ்வாறு தேவர்களை மனிதருடன் ஒப்பிட்டு நகையாடற்பொருளாக்கிவிடுகிறோம். எப்பொருளைப் போற்றுகிறோமோ அப்பொருளின் குற்றம் குறை நோக்கி வேறொருபொருளுடன் ஒப்பிட்டே போற்றுவோம். தேவர் சந்தோஷநிலையிலும் போற்றத்தக்க ஆசீர்வதிக்கப்பட்டநிலையில் இருப்பர். நீதியைப் புகழ்வதுபோலச் சந்தோஷத்தை நாம் புகழேம். சந்தோஷம ஆசீர்வதிக்கப்பட்டநிலையாதலால் அது புகழப்படாதது. இது காரணம்பற்றி யுடோச்சஸ் என்பவர் இன்பம் நன்மையாயிருந்தும் அதைப் புகழ்வாரின்மையால் இன்பம் புகழ்பொருளினும் மேன்மையுடைத்தென்றார். இதுகாறும் நம்மால் ஆராயப்பட்டவற்றின் முடிபு, யாது வியக்கத்தக்கதாய் எல்லாநன்மைகளுக்கும் ஆதாரமாயிருப்பதோ அது வணங்கற்பாலது. சந்தோஷம் போற்றப்படும் ஒரு நன்மை. இது எம் ஆராய்ச்சியில் ஒரு ஆதாரமான பிரமாணம்.

13-ம் அதிகாரம். மனம்.

சந்தோஷமென்பதை யாராய்வதும் அதன் அவிநாபாவமாகிய ஆன்ம சிற்சத்தியின் முயற்சி என்ன என்பதை யாராய்வது மொன்றே. அமைச்சர் நோக்கமும் பிரசைகளை நல்வழிப்படுத்துவதே. இவ்வாராய்ச்சியும் ஒரு அரசியலாராய்ச்சிபோல்வதால் மனிதனின் நற்பயிற்சியென்ன?

நாம் அதைத் தெளிவாக விளங்குவதற்கு ஸ்பாட்டா கிறீஸ் முதலிய தேசத்துப் பிரமாணங்களைக் கற்றல்வேண்டும். சந்தோஷம் ஆன்மாவினது முயற்சியாகலான் உடம்பினது நன்மையை ஆராய்வதால் நன்மையில்லை. வைத்தியனுக்கு உடம்பினது அவயவங்களின் தொழில்கள் தெரிவதுபோல இவ்வாராய்ச்சியை எத்தனிப்போர்க்கு ஆன்மாவின் குணம், தொழில் முதலியன தெரியவேண்டும்.

இப்போது இவ்வாராய்ச்சிக்கு உரியஅளவு ஆன்மாவி னியற்கையை ஆராய்வோம். வேறுநூல்களில் ஆன்மாவைப்பற்றிக் குறித்துளாம். அவற்றை இங்கே கொள்வோம். ஆன்மா இருவகைச் சத்தியுடைத்து. நியாயத்தைப்பற்றிநின்று-சுத்தபுத்தியாய்நின்று விளங்கும் சக்தி பகுத்தறிவெனப்படும். மனப்போக்கின்வழியொழுகி யோகத்தைப்பற்றிநில்லாத அசுத்தபுத்தி பகுத்தறிவில்லாப்பகுதி எனப்படும். இவ்விருவகைப் பகுதியும் உடம்பி னவயவங்கள்போல வெவ்வேறாக இருப்பவாயினும் அல்லது புத்தியில்மாத்திரம் பிரிந்திருப்பதுபோல் தோன்றி வட்டத்தின் உள்வளைவு புறவளைவு இருதிறப்படினும் ஒன்றேயாயிருப்பது போல உண்மையில் இவ்விருபகுதியும் ஒன்றேயாயினுமாகுக. ஒன்றோ பலவோ என்னு மாசங்கைபற்றி மலையற்க.

இனிப் பகுத்தறிவில்லாப்பகுதி இருவகைப்படும். ஒருபகுதி, புல், மரம், மிருகம் மனிதன் முதலியவற்றிற்குப் பொதுவாயுள்ள வளருந்தன்மையைச் செய்யுஞ் சக்தி. இது பசியைத் தோற்றுவிப்பதும் ஊணைச் சீரணிக்கச்செய்வதுமாகிய ஒருவகைக் கன்மசக்தி. இது மனிதனின் சிறப்புச்சக்தியன்று. நித்திரையிலும் இச்சக்தி தொழிற்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கும். இச்செயல்பற்றி நாம் ஒருவனை நல்லவன் தீயவனென்பது முறையன்று. இதுகாரணம்பற்றியே இன்பவாழ்க்கைக்கும், துன்பவாழ்க்கைக்கும், சீவியகாலத்தில் அரைப்பகுதியில் பேதமுண்டன்றென்பது. நித்திரையின் எதிர்மறையிலக்கணம்வருமாறு: நன்மை தீமை செய்யுஞ் சக்தி தொழில்செய்யாமற் செயலற்றிருக்கும் கேவலநிலை. இவ்வவத்தையிற் கனவுமாத்திரம் தோன்றி நல்லார்க்கு இன்பமாயும் தீயார்க்குத் துன்பமாயும் நிகழும். இச்சக்தி மனித நற்குணத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பில்லாததாகலான் இதன் ஆராய்ச்சி இத்துடன் நிறுத்தப்பட்டது.

இப்பகுத்தறிவில்லாப் பகுதியின் மற்ற அங்கம் ஒருவழி புத்திவழிநின்றும் ஒருவழி அதற்கு அமையாமலும் தொழிற்படும். அதை மெய்ப்பாடென்பேம். மோகங்களில் மூழ்கின அடக்கமில்லாரை இச்சக்தி சிற்சிலநேரத்திற் புலன்வழிச்செலுத்தியும் மற்றும் சிலவேளைகளில் இதற்கு மாறான புத்தியின் ஆஞ்ஞைப்படி நிறுத்தியும் மக்களைத் துணுக்குறுத்தும். வாதத்தாற் சோம்பின அவயவம் கன்மசக்தியின்றி இச்சாசக்தியின் கட்டளைக்கு எதிராகத் தொழிற்படுவதுபோல ஆன்மாவின் ஆணைக்கு மாறாய் இப்பகுத்தறிவில்லாப்பகுதி தொழிற்படும். உடம்பினது அவயவம் ஆன்மாவின் ஏவலுக்கு அமையாது மீறிநடப்பதை நாம் காணலாம். ஆனால் ஆன்மாவின் அந்தக்கரணம் போன்ற இப்பகுத்தறிவில்லாப்பகுதி ஆன்மாவின் கட்டளையை மீறிநடப்பதை நாம் ஊனக்கண்ணாற் காணேம். நடுநிலைமைவிரும்பும் மனிதரில் இப்பகுத்தறிவில்லாப்பகுதி தகப்பனது ஏவற்படி மகன் ஒழுகுவதுபோலப் புத்தியின்கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியும்.

இனிப் பகுத்தறிவுச்சக்தியும் சுத்தபுத்தி எனவும் அசுத்தபுத்தியின் ஏவல்வழியொழுகும் அசுத்தபுத்தி எனவும் இருவகைப்படும். நற்செயலைச் செய்யும் சக்தி இச்சக்தியே. நற்குணம், ஞானம், விவேகம் (Prudence) முதலியவை இச்சக்தியின் காரியங்கள். ஒருவனை நல்லவனென நிச்சயிப்பதற்கு அவன் புத்திநுட்பத்தை நாம் ஆராய்வதில்லை. அவன் நடுவுநிலைமையையே ஆராய்வோம்.

இரண்டாம் பாகம்.

அறங்கள்.

முதல் அதிகாரம். அறம் ஒரு பயிற்சி.

முதற்பாகத்தில் ஆன்மசத்தியை இருவகைப்படுத்திய முறையே ஆன்மாவின் செயல்களையும் இருவகையாகப் பிரித்து, மேன்மையென்பது புத்திமேன்மை ஒழுக்கமேன்மையெனக் கூறுவோம். இவ்விரண்டாம்பாகத்தில் நாம் ஒழுக்கமேன்மையை ஆராய்வோம். புத்திமேன்மை கல்வியாய் ஆசிரியரது கற்பித்தலான் விளைவதால் காலமும்

அநுபவமும் வேண்டிநிற்கும். ஒழுக்கமேன்மை பயிற்சியின் காரியம் என்பது அறிக. ஒழுக்கமேன்மை இயற்கையாய் ஒவ்வொரு மகனிடத்தும் அமைந்துள்ளதாயின், அதைப் பயிற்சியால் ஆக்கமுடியாது. கல்லையெறிந்தால் கீழே விழுவதன்றி அது மேலே செல்லாது. தீயைக் கீழ்நோக்கச் செய்ய இயலாது. நல்லொழுக்கம் இயற்கையுமன்று; செயற்கையுமன்று. இயற்கையாய நற்குணம் பழக்கமுறையால் சன்மார்க்கமாகும். இயற்கைத்தொழில் எவற்றிற்கும் சத்தி உண்டு; புலன்போல. காண்டல்செய்வதால், கண்ணிந்திரியம் உண்டாவதன்று. கண்ணிந்திரியம் என்னும் சத்தியுடைமையால், அதைப் பயிற்சிசெய்து பயன் அடைகிறோம். கலைஞானம் பயிற்சியால் உண்டாவதுபோல, நல்லொழுக்கமும் பழக்கத்தால் உண்டாகும். சிற்பாசாரி சிற்பத்தில் வல்லுநனாவதுபோல, நன்மைசெய்து பழகியவன் நல்லவனாவன். அரசரும் பயிற்சிமுறைகளால் குடிகளை நன்மக்களாக்குவர். அநுபவத்திற் சித்தியடைந்த அரசியல்முறையை நல்லாசியல்முறை என்பேன். நல்[illegible]த்திற்கும் தீயொழுக்கத்திற்கும் பழக்கமே காரணம். மக்கள் [illegible]வதும் தீய[illegible]ம் ஆசிரியரது பயிற்சியானன்றி, இயற்கையானுயின் எல்லாம[illegible]க்களாகவே பிறந்து நன்மக்களாகவே வாழ்வர். இஃதுண்மை[illegible]ப்பிறந்தோரைத் திருத்தமுயல்வது பேதைமை. சனசமூகத்[illegible]த்தின் குறை குற்றம் நோக்கி, இது இதம், இது அகிதம்; இது சன்மார்க்கம், இது துன்மார்க்கம் என நிச்சயிப்பேம். இவ்வாழ்க்கையில் இடையூறு விளையுந் தருணங்களில் பழகிய பழக்கத்தால் யாம் மனவலிமை உடையராவேம். செல்விடம் கவனியாமல் வெகுளியை விருத்திபண்ணுவார் அதற்கு அடிமையாவார். ஒருவனது குணம் ஒருவனது செயலால் மாறுதலடையுமாகையால், இளவயசிலேயே நற்பழக்கத்தை ஒருவன் பழகவேண்டும்,

2-ம் அதிகாரம். நற்செயல்.

நாம் நன்மக்களாவதற்கு ஒழுக்கநூலாராய்ச்சி செய்வதன்றி, நல்லொழுக்கத்தின் இலக்கணத்தை அறிவதற்காக ஆராய்ச்சி செய்வோம். நற்செயல் நீதிச்செயலாய்ப் பகுத்தறிவுத் தத்துவத்தினின்று தோன்றல் வேண்டும். பகுத்தறிவின் தன்மையைப் பின்னர் ஆராய்வாம். செயல்களை நமது அநுபவத்தால் ஆராய்ந்து அவற்றின் தன்மை நோக்கி

வகுப்போம். ஒவ்வொரு செயலையும் விசேடச்செயலாக எடுத்தாராய்ந்து நிச்சயிப்போம். சாஸ்திரப்பிரமாணங்களைத் தீவிரதமமாய் நிச்சயிப்பதுபோல ஒழுக்கத்தை நல்லது தீயதென இலகுவாய் முறைப்படுத்த இயலாது. ஓரளவு நுட்பத்துடன் செயலை நன்மை தீமையென நிச்சயிப்போம். தேகாப்பியாசம் செய்யாவிடினும் கேடுவிளையும்; அதிகமாய்ச்செய்தாலும் கெடுதியாகும். உணவு மிகினுங் குறையினும் நோய்செய்யும். வீரம் முதலிய அறங்களும் இத்தகையனவே. எவற்றிற்கும் அஞ்சுவது கோழைத்தன்மை; ஒன்றற்கும் அஞ்சாதிருத்தல் மூர்க்கம். மூர்க்கம் ஒருவகைப் பேதைமை. அஞ்சுவதற் கஞ்சித் துணியவேண்டியதற்குத் துணிதல் வீரம். இன்பங்களிற் சற்றும் இன்புறுதானை மெய்ப்பாடு இல்லாதவன் என்போம். இத்தகைய சுவையுணர்ச்சி இல்லாதாரை நாம் உலகில் காண்பது அரிது.

3-ம் அதிகாரம். அறச்செயல் இன்பம்விளைப்பது.

இன்பமாயினும் துன்பமாயினும் நிகழும்போது, அந்நிகழ்ச்சி ஒருவன் ஒழுக்கத்தையும் குணத்தையும் சாட்சிமாத்திரையாய்[illegible] காட்டும். ஐம்புலவின்பத்தை வெறுத்தானை ஒழுக்கமுடையவன் என்பர். இன்பங்களை வெறுக்கவேண்டிய காலங்களில் துன்புறுபவன் தீயவனாவான். இடையூறுகளை மகிழ்ச்சியுடன் எதிர்ப்பவன் துணிகரமுடையவன். இச்சையை வெறுக்கமாட்டாது துன்புறுபவன் கோழையன். அறம் இன்ப துன்பங்களுடன் தொடர்புடையது. இன்பம் தீச்செயலைச்செய்யும்படி தூண்டுவது. பெரும்பாலும் துன்பத்திற் கஞ்சி நாம் நற்செயலைச் செய்யாது விடுகிறோம். பிளேற்றோவின் வாக்கியம் ஈண்டுக் கூறியவற்றை வலியுறுத்தும். அது வருமாறு:— "உண்மையான கல்வியென்பது யௌவனப்பருவத்திலிருந்தே எவ்வெவ நன்மைகளில் இன்புறவேண்டியதென நிச்சயித்து, அவற்றிற் பயிற்சிசெய்தல்."

மெய்ப்பாடு இன்ப துன்பத்துடன் தொடர்புடைத்து. அறம் மெய்ப்பாட்டுடன் தொடர்புடைத்து. ஆகையால் அறம் இன்ப துன்பத்துடன் தொடர்புடைத்து. ஒருவனை நல்வழிப்படுத்துவதற்கு இன்ப துன்பங்கள் துணைக்கருவியாயிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சிற்சத்தியையும் அவற்றின் முன்னிலைப்பொருள்களில் இன்ப துன்ப மூலமாகவே

பயிற்சிசெய்கிறேம். எல்லாரும் தீடவின்பங்களைத் தவிர்த்து நல்லம யத்தில் நன்முறையாக நல்வழிச்சேறல் நன்று. சரியென்னும் நன் மார்க்கத்திற்கும் பிழையெனும் துன்மார்க்கத்திற்கும் பொதுமலாயிருப் பது அறமென்பர் சிலர்.

மூவகைநயம்பற்றி ஒரு பொருளை நாம் தெரிவேம். அவை அழ கெனப்படும் மேன்மை, நன்மை, இன்பம். இவற்றின் மறுதலையாகிய விரோதங்கள்: அவலட்சணம், கீழ்மை, தீமை, துன்பம் என்பன. நன்மை அழகாயும் இன்பமாயும் இருத்தலின் நல்வழிச்செல்வான் இன் புற்று மகிழ்வன். தீச்செயல்செய்வோன் துன்புறுவன்: குழவிப் பரு வத்திலேயே நாம் இன்ப துன்பங்களை நுகரும் ஆற்றல் உடையேம். எமது ஆராய்ச்சியும் இன்பதுன்ப வாராய்சி ஆதல் அறிக. (உலகு தோன்றிநின்றழிவதும் பரிணமிப்பதும் என்னும் கொள்கை உடைய) கெருக்கிளிற்றல கோபத்தை அடக்குவது கடமை என்றார். கோபத்தை அடக்குவதிலும் புலன்வழிச்செல்லாமை கடினம். கஷ்டமானவற்றைச் [illegible] திறமான செயல். [illegible] இன்ப துன்பங்களுடன் தொடர் [illegible]தாகலான், [illegible] ன்று. ஒழுக்கங்களில் வழுவா தொழுக, அறம் [illegible] இன்பம் வளரும்; ஒழுக்கந்தேய அறந்தேயும்.

4-ம் அதிகாரம். அளவுகடவாதொழுகுதல்.

அளவுகடவா தொழுகுதல் என்பதென்ன? ஒருவன் அளவுகட வாது ஒழுகுவனாயின், அவன் அவ்வாறு ஒழுகுமுன்னரே நல்லவன் என்பர் சிலர். இலக்கணத்தில்வல்லுநர் இலக்கண முறைப்படி வசன மெழுதுவதுபோல, அளவுகடவாதவன் நல்லவன் என்பர். இவ் வொப்பு முறை இழுக்குடைத்து. ஒருவன் இலக்கணமுறைப்படி வசன மெழுதினால், அவனை இலக்கணம் அறிந்தவனெனத் துணியப்படாது, ஏனெனில் தற்செயலாகவேனும் பிறருதவிகொண்டேனும் எழுதியிருக்க லாம். ஆகையால் இலக்கண முறைப்படி எழுதுவோரெல்லாரும் இலக் கணவல்லுநர் அல்லர். மேலும் நல்லொழுக்கத்தைக் கலைஞானத்திற்கு உவமித்தல் பிழை. நன்மை செய்தல் நல்லவனின் இலட்சணங்களில் ஒன்றொழிய எல்லா மல்ல. நல்லவன் நன்மைசெய்யும் ஒழுக்க நிலையில் புணர்ந்ததம்பாது நிற்கவேண்டும். அன்றியும் ஒருசெயலை அச்செயலின்

ன்மைக்காக, வேறுநன்மை கருதாமல் அச்செயல் சரியானதும் நன்மை யானதுமென்று நினைத்துச் செய்யவேண்டும். மேலும் அம்மனநிலை யில் அவ்வொழுக்கம் அசைவில்லாததாய், நித்தமாய், இன்பமாய், அறி வாய் அமையவேண்டும். கலைஞானத்திற்கு அறிவு ஒன்றுமே வேண்டப் படுமாகையால், மேற்கூறிய உவமானம் பொருந்தாது.

நல்லவனது நிலையில் இருந்து ஒருவன் நற்செயலைச் செய்வா னாயின், அச்செயல் நற்செயல் எனப்படும். சிலர் நற்செயலைப்பற்றிய அபிப்பிராயங்களை ஆராய்வது ஒரு நற்செயலென நினைத்து வீண் காலம் போக்குவர். ஆதுரன் வைத்தியன்சொல்வ தெல்லாவற்றையும் கேட்டும் அதன்வழி ஒழுகானாயின் என்ன சுகம் அடைவன்? இப்படி நல்லொழுக்கம் ஆராய்வதால என்ன பயன் அடையலாம்.

5-ம் அதிகாரம். அறத்தின் இலக்கணம்.

இனி மேன்மை எனப்படும் அறத்தின் [illegible] ாம். ஆன்மகுணம்: ((1) ஒரு மெய் [illegible] 3) ஒரு பயிற்சிப்பட்ட சத்தியாய்) மூ[illegible]. மெய்ப்பாடு இன்ப துன்பங்களுடன் தொடர்புடையது. வெகுளி, அச்சம், தன்மேல் நம்பிக்கை, அழுக்காறு, உவகை, அன்பு, பகை, இச்சை, இரக்கம் முதலியன மெய்ப்பாடுகள். இவற்றில் இன்புறுவதும் துன்புறுவது மாகிய ஆற்றல் சக்தி யெனப்படும். எமது வெகுளி எமது ஆற்றலைக் குறிக்கும். மெய்ப்பாடுகளில் அளவுகடவாமை பயிற்சிப்பட்ட சிற் சத்தி. வெகுளியில் கோபிக்கவேண்டிய அளவு கோபித்தல் ஒரு அடக்க முடைய மெய்ப்பாடு. இம் மூவகை ஆன்மகுணங்களில் அறம் எவ் வகைத்து? (1) அறம் மெய்ப்பாடன்று. (2) எமது மெய்ப்பாட்டிற் காக எம்மைப் புகழ்வாரில்லை. (3) ஆராய்ந்து சிந்தித்துத் தெளியாமல் மெய்ப்பாட்டின்வழி ஒழுகுவது எங்கள் இயல்பு ஆனால் அறத்திற்கு ஆழ்ந்த சிந்தனையுடைய தெளிவு இன்றியமையாதது. (4) மெய்ப்பாடு களில் நாம் துணுக்குறுகிறோம். ஆனால் அறத்தில் நாம் பழக்கப்படுகி றோம். மேற்கூறிய நியாயங்களால் அறம் மெய்ப்பாடு அன்றெனப் பெறப்பட்டது. இனி நல்லவன் இயற்கையில் நல்லவனாகப் பிறவான். அறம் செயற்கை ஆகையாலும் சிற்சத்தி இயற்கை ஆகையாலும், அறம்

சிற்சத்தி அன்று. பாரிசேடவளவையால் அறம் பயிற்சிப்பட்ட சிற்சத்தி. மூவகை ஆன்மகுணங்களில் மெய்ப்பாடும் சிற்சத்தியும் ஒழிந்த பயிற்சிப்பட்ட சிற்சத்தியே அறம்.

6-ம் அதிகாரம். அறத்தின் சமன்.

அறத்தின் இனம் அறிந்தோம். இனி அது எவ்வகைப் பயிற்சியாலாய சத்தி என்பதை அறிதல் நன்று. நல்லொழுக்க நிலை நின்று அந்நிலையில் நற்செயல் செய்வது அறமென்றும். கண்ணுடைமை ஒரு சத்தியுடைமையாதலால் ஒரு நன்மை. எனினும், கண்ணினது காட்சிநோக்கியே நன்றென்றோம். பயிற்சிப்பட்ட கண்ணிந்திரியத்தால் ஐயந்திரிபில்லாக் காட்சி செய்யலாம். மனிதனை மிருகத்தினின்றும் வேறாக்கும் சிறப்புத்தொழிலைச் செய்விக்கும் பயிற்சியாலாய சத்தியின் இயக்கமே அறச்செயல்.

இனி, வேறோர்வழியான் அறத்தினது தன்மையை மொழிவாம். ஒரு பொருளை அவயவப்படுத்திப் பிரிக்கும்போது ஒருபகுதி குறைந்தும் மற்றொருபகுதி கூடியும் இருக்கலாம். சமன என்பது மிகுதி குறைவு இல்லாத அளவு. பகுதிகளைச் சமப்படுத்துவதற்குக் குறைந்தபகுதிக்குக் கூடிய பகுதியிலிருந்து ஒரு தொகையை எடுத்துக் கூட்டுகிறோம். மிகுதிக்கும் குறைவுக்கும் நடுவே நிற்பது சமன். பத்து ஒருவனுக்கு மிகுந்தும் இரண்டு ஒருவனுக்குக் குறைந்தும் இருப்பின் அவனுக்கு ஆறைச் சமன் என்போம். இது கணிதச் சமன். பத்துப் பெற்றவனிடம் நாலை யெடுத்து இரண்டைப்பெற்றவனுக்குக் கொடுத்தால், இருவரும் சமமானதொகை வைத்திருப்பதை அறிக. கணிதச்சமன் போலும் நீதியாயுள்ள ஒழுக்கச்சமனைப் பூரணச்சமன் என்போம்.

இனி ஒருவனுக்குப் பத்து நிறை போசனம் மிகுந்தும் இருநிறை போசனம் குறைந்தும் இருப்பின் அவனுக்கு ஆறு நிறை அளவு என்பது குற்றமுடைத்து. அவனுக்கு ஆறு மிகவுங் குறையவுங் கூடும். மேலும் ஒருவனுக்கு அளவாயது வேறொருவனுக்கு அளவில்லாமலும் இருப்பதும் உண்மை. இச்சமனை ஏற்றத்தாழ்ச்சியுடைய சமனென்போம்.

இனி ஒழுக்கத்தில் இவ் விருவகைச்சமனும் உண்டோ? இம்மையில் ஏற்றத் தாழ்ச்சி நோக்கி அபூரணநன்மைகளை நிச்சயிப்போம். ஓட்டத்திலும் கலைஞானப்பயிற்சியிலும் தத்தம சமனை நோக்குவர். ஒவ்வொரு சாஸ்திரத்திலும் சாஸ்திரப்பொருள்களின் சமன் நோக்கி ஆராய்வோம். ஒழுக்கத்திற் சமன் என்பதென்ன? மெய்ப்பாடுகளில் மிகுதலும் குறைதலும் என்றால் கருத்தென்ன? ஏற்ற காலத்திலும் ஏற்ற குணத்திலும் ஏற்ற நோக்கத்துடனும் ஏற்ற முறையானும் ஏற்ற மனிதனிடத்து அளவு நோக்கி ஒழுகுவதே நல்லொழுக்கம். ஏற்றத் தாழ்ச்சி பார்ப்பதில் மிகினுங் குறையினுங் குற்றம்.

"நன்மை எல்லையுள்ள பொருள்; தீமை எல்லையில்லாப் பொருள்" என்பர் பிதாக்கொறஸ். சமன அறிவது இலகுவன்று. ஒருவர் தமது விவேகத்தால் சமன்நோக்குவாராயின் அது நடுவுநிலை யெனப்படும். அறத்தினது வரையறை சமனாயினும் அதை நன்மையென உற்று நோக்குவேமாயின் அது ஓர் அந்தமும் குறைவில்லாத [illegible] தோன்றும். எல்லாச் செயல்களையும் வ[illegible] பொறாமை வெட்கம் அழுக்காறு பிற[illegible] முதலியன சமன்கள் அல்ல. இவற்றை அந்த நிலையாக நாம் கொள்வோம். ஏனெனில் தீயொழுக்கம் இவற்றின் மிகுதியன்று. இம்மெய்ப்பாடுகளை நன்மையோ தீமையோவென ஏற்ற காலம், இடம், மனிதன், முறை, அளவு முதலியன நோக்கி நிச்சயித்தல்செய்யேம். இவற்றின் சமன்களை நிச்சயிக்கும்போது, இவற்றை அந்தங்கள் என நிச்சயித்தேம். கோழைத்தன்மையிலும் தூர்த்தத்தன்மையிலும் மிகுதி குறைவு நிச்சயித்தல் தவறு. அந்தங்களில் மிகுதி நோக்குவேமாயின் மிகுதியில் மிகுதியும் குறையிற் குறைவுமாய் நோக்குவதாய்முடியும். வீரம் முதலியன சமனாயிருத்தற்குச் சொற்பமேனுங் குறையக்கூடாதாகையால் சமனும் ஒரு அந்தமே. சுருங்கச்சொல்லின் மிகுதியிலும் மிகுதியின்று, அளவிலும் மிகுதியின்று.

7-ம் அதிகாரம். சமன் ஆராய்தல்.

பொதுவகையான ஆராய்வதிலும் சிறப்புவகையான் ஒவ்வோர் அறத்தையும் ஆராய்தல் பயனுடைத்து. அச்சத்திற்கும் மூர்க்கத்திற்கும் சமன் வீரம். அச்சம் ஒரு கோழையின் தன்மை, மூர்க்கம் பேதை

யின் தன்மை. இன்ப துன்பங்களில் அளவுகடவாதொழுகுதல் அடக்கமுடைமை. அளவுகடத்தல் தூர்த்தத்தன்மை எனப்படும் இழிமை. புலன்வழி இன்புறுதான் இவ்வுலகில் இல்லை; உண்டாயின் சுவையுணர்ச்சி யில்லாதவன என்பேம். பணச்செலவில் அளவுகடவாதிருத்தல் ஈகை; மிகுதி வீண் செலவு; பணச்செலவில் குறைதல் கயமை. வீண்செலவாளி செலவுசெய்யும்போது அளவுக்கு மிகக் கொடுப்பான். தான் பணத்தைப் பெறும்போது அளவிற் குறைந்து கொள்வான். கயவர் ஈவதிலும் ஏற்பதிலும் கவனமாய் அளவுநோக்குவர். பொழிப்புரைபோலச் சிற்சில குறிப்புக்களை மொழிந்தோம். அறங்கள் பரந்துகிடத்தலின், பின்னர் விரிவாக வரைவாம்.

சிறு தொகைளில் மிகாமலும் குறையாமலும் செலவுசெய்தல் ஈகை என்றும். பொருந்தொகைகளில் அளவுடன் ஈதல் வள்ளற்றன்மை. எளிமையும் இழிமையும் இதன் அந்தங்கள். இவ்வந்தங்கள் ஈகையின் அந்தங்களுடன் எவ்வாறு வேற்றுமைப்படுவன என்பதை ஆராய்ந்தறிக. இறும்பு மானம் என்னும் குணங்களில் சமன் பெருந்தன்மை; அந்தங்கள் சிறுமையும் வீண்தன்மையும். மானத்தில் அதிகமாய் ஆசைப்படுதல் பேராசை; மானத்தில் குறைவாயிருத்தற்குப் பதமின்று. பண்பின் பெயரில்லாமையால், அவா அதிகரித்தவனையும் நன்மகனெனக் கொள்வர் சிலர். வெகுளிக்குறைவு சாந்தம்; மிகுதி கடுஞ்சினம்.

இதுகாறும் குறிக்கப்பட்ட அறங்களை ஒழித் தொழிந்த மூவகை அறங்கள் உண்டு. அவை ஒருவாறு ஒரு இனத்தைச் சார்ந்தவையாயினும் சாதிவகையான் வேற்றுமைப்பட்டவை. அவற்றின் இனம் பேச்சு. பேச்சென்னும் இனத்தைச் சாதிவகையாக வகுக்கும் ஆதாரம் ஒன்று வாய்மை; வேறொன்று உவகை, மற்றொன்று வாக்குச்சாதுரியம். சம்பாஷணையில் பொழுதுபோக்குதல் என்னும் உவப்பின் அந்தங்களுக்குப் பதங்களின்மையால் நாம் உண்டாக்கவேண்டும். (1) வாழ்க்கையில் உவப்பாயிருத்தலின் சமன் இனியவைகூறல். இதன் அந்த நிலைகள் முகமன் கூறுதலும் சுரண்டும் தன்மையும். (2) இலக்கியத்திலேனும் பேச்சிலேனும் உவப்பாயிருத்தல் வாக்குச்சாதுரியம்

இச்சாதுரியம் மிகின் விகடமெனப்படும். குறையின் விலங்குத்தன்மையெனப்படும். (3) பேச்சில் வாய்மை நோக்கும்போது அளவு வாய்மை; ஒரு அந்தம் நிந்தை; மற்றையது வீம்பு. வீம்பு, தற்புகழ்ச்சி, புளுகு என்பன பரியாயப்பெயர்கள்.

இனி, வெட்கம் ஒரு மெய்ப்பாடாயினும், அதில் அளவு ஆராயப்படுவதில்லை. அது அறனன்று. வெட்கத்தைச் சன்மார்க்கம் துன்மார்க்கம் என முறை வகுக்காதுவிடினும் அக்குணம் பெரும்பாலும் புகழப்படும். சான்றோரது வெகுளி என்பது அழுக்காறு, பிறர்கேடுவிரும்புதல் என்பவற்றின் சமன். தகுதியில்லாதவன் பிறர்பொருளை வெளவியேனும் தற்செயலாகவேனும் செல்வனாகில், சிலர் அழுக்காறு அடைவர். இது நன்மக்களது வெகுளியெனப்படும். நீதியின் பலவகைச் சமனும் பின்னர்க் கூறுதும். ஒழுக்க அறங்களை முறைவகுத்தபின், புத்தி தத்துவத்தில் தோன்றும் அறங்களையும் வகுப்போம்.

8-ம் அதிகாரம். தீயொழு[illegible]

ஒரு மெய்ப்பாடு மிகுதி குறைவாகிய இருவகைத் தீயொழுக்கமும் சமன் என்னும் நல்லொழுக்கமுமாய் மூவகைநிலையுடைத்து. இம்மூவகைநிலைகளுள் ஒன்றற்கொன்று விரோதம். சமனை எண் ஒன்றைக் கூடிய எண்ணுடன் நோக்கும்போது குறைவாயும், குறைந்த எண்ணுடன் நோக்கும்போது மிகுதியாயும் இருத்தல் அறிவேம். கோழை என்னும் அச்சமுடையவனுக்கு வீரத்தன்மை ஓர் பேதமையாகத் தோன்றும். மூர்க்கனுக்கு வீரம் ஓர் கோழைத்தன்மையாய்த் தோன்றும். மூர்க்கத்தினது விரோதம் கோழைத்தன்மை. வீரம் அச்சத்திற்கும் மூர்க்கத்திற்கும் விரோதம். மூன்று குணங்களும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமாதல் ஓர்ந்துணர்க. கயவனுக்கு ஈகை வீண்செலவாயும் வீண்செலவுசெய்பவனுக்கு ஈகை கயமையாயும் தோன்றுதல் காண்க. கயமையும் வீண்செலவும் மிகவும் விரோதம்.

சில அறங்களில் ஒரு அந்தத்திற்கும் சமனுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு; உதாரணம் வீரமும் மூர்க்கமும், வீண்செலவும் ஈகையும்; வீரத்திற்கும் மூர்க்கத்திற்கும் உள்ள விரோதத்திலும் வீரத்திற்கும் அச்சத்திற்கும் உள்ள விரோதம் மிகப் பெரிது. விரோதம் மிகுதற்கும் குறைதற்கும் இரு நியாயங்கள் உள. இயற்கையில் விரோதம்

சொரூபத்தாற் குறைந்தும் மிகுந்தும் இருக்கும். வீரம் மூர்க்கம் என்பவற்றின் சொரூபம் மிகவும் ஒப்புடைத்தாதலால் விரோதம் குறைதலையும், வீரத்திற்கும் அச்சத்திற்கும் சொரூபத்தில் வேற்றுமை பெரிதாதலால் விரோதம் மிகுதலையும் காண்க. மனிதன் இயற்கையில் இன்பத்தை விரும்புவது மனிதசுபாவமாகலால், சமனாகிய இன்பத்திற்கும் அதன்மிகுதியாகிய இன்பத்திற்கும் விரோதம் புலப்படாது. ஆனால் துன்பத்திற்கும் இன்பத்திற்கும் விரோதம் மிகவும் பெரிதாய்த்தோற்றும்.

9-ம் அதிகாரம். அறம் என்பது நீதி.

நல்லொழுக்கமென்பது சமன் நோக்கி ஒழுகுதலென வற்புறுத்தினேம். சமன் மிகுதலும் குறைதலும் ஏற்காத ஓர் அந்தம். சாஸ்திர அறிவில் வட்டத்தின் மத்தியை இலகுவாய் அறியலாம். ஆனால் ஒழுக்கத்தின் சமனை அறிவது இலகுவன்று. கோபித்தல் இலகு; கோபிக்கவேண்டிய மனிதன், காலம், இடம், அளவு, முறை முதலியன அறிதல் மனிதனுக்கு இலேசன்று. அறம் என்னும் சரியான நீதிநிலை அரிதினும் அரிது. பெருந்தவறிழைப்பதினும் சிறுபிழைசெய்தல் நன்று. மனிதன் தனது இயல்பை அறிந்தும் தனது மனவலிநோக்கியும் அளவு கடவாது ஒழுகல்வேண்டும். உலகத்தாரது அபிப்பிராயம் மாறுதலடைவதால் சிறுபிழைசெய்தவன் இகழப்படான். எது சிறுபிழையென்று ஆராயவேண்டும். இவற்றிற் கெல்லாம் பொதுப்பிரமாணமில்லை; விசேடச்செயல் நோக்கித் தீர்மானிப்பேம்.

[தொடரும்.]

த. இராமநாதபிள்ளை, B.A.

125 பெருமானை மானைப் பிடித்திடும் மானைப்
பெருமானைப் போர்வைப் பிரானை—ஒருமானை

126 ஆகத்து வைத்தவனை யந்தகனை யங்கணம்போல்
ஆகத்து வைத்தவனை யங்கணனை—ஏகத்

127 தொருவனையான் போற்ற வுவந்தானை யென்றும்
ஒருவனையான் றன்னையரு ளோனைக்—கருவிழியாம்

128 உற்பலத்தா லர்ச்சித்தா ருள்ளன் புடன்பணிந்தார்
பற்பலவாத் தோத்திரங்கள் பண்ணினர்—பொற்பமரும்

குழாங்களின் கூற்று.

129 பாதாதி கேச பரியந்தம் பார்க்கவிழி
போதாதென் செய்வோ மெனப்புகன்றார்—வேதாதி

130 நூலறியா யாரு நுவலறியா நாடியயன்
மாலறியாத் தேவர் வடிவழகைச்—சாலவே

131 கண்டுதவப் பேறுபெற்றோங் காதலுற்றோங் கொன்றையருள்
கொண்டுதவப் பேறெமக்குக் கூடாதோ—ஒண்டொடியார்

132 எல்லார்க்கு நல்லார்க ளென்ப துமக்கிலையோ
கல்லார்க்கு நெஞ்சு கனியாது—தொல்லுலகில்

---

125. பெரும் ஆனைப்போர்வை. ஒருமானை—உமாதேவியாரை.

126. ஆகத்து வைத்தவனை; ஆகம்—பாதியுடம்பில். அந்தகனை—யமனை. அங்கணம்போல் ஆக—சேறுபோல ஆகும்படி. துவைத்தவனை—மிதித்தவனை.

126-7. ஏகத்தொருவனை: "யாவையுமா மேகத்தொருவன்" (திருக்கோவையார், 71.) ஒருவு அனையான்றன்னை—நீங்கிய தாயையுடையவனை; தாயில்லாதவனை யென்றபடி.

128. உற்பலம் அருச்சித்தற்குரிய எட்டுமலர்களுள் ஒன்று.

130. அறியா என்ற பெயரெச்சங்கள், தேவர் என்பதைக்கொண்டு முடிந்தன.

131. தவப்பேறு—தவத்தாலடையும் பயன். அருள்கொண்டு உதவ, பேறு—பெறுதல்.

132. என்பதுமென்று மகளிர் கூறப்படுதல்,

133 தன்னுயிர்போன் மன்னுயிர்க்குத் தானிரங்க வேண்டுமென
முன்ன மனுநூன் முறையுரைத்தீர்—என்னசொல்வோம்

134 மிஞ்சு மதிப்பகைக்கும் வெளிரதத் தென்றலுக்கும்
அஞ்சா தரவி னணிகொண்டும்—குஞ்சரமாம்

135 கங்குலுக்கு மைந்து கணையரும்புக் கும்வெட்கும்
திங்கவிழி யாமுச் சுடர்கொண்டும்—புங்கவர்க்கா

136 ஆக்கங் கருதி யமர்க்குத் துணிந்தமதன்
போர்க்குனிவில் வாளி புறப்பட்டுத்—தாக்குமுன்பின்

137 பார்த்தீர் விழித்தீர் பயந்தலைக்கொண் டீருடலம்
வேர்த்தீ ரொருபாதி மெய்யானீர்—தோத்திரமாச்

138 சொல்லவோ வேளுமக்குத் தோற்றானோ தோற்றீர்நீர்
அல்லவோ மாலீ தறியானோ—வல்லமையால்

139 ஆண்பெண் ணிருவருமோ ரடைகட்டச் செய்ததுவும்
வீண்பேச்சோ வுங்கள் விளையாட்டோ—நாண்போக்கித்

140 தானையெல்லாம் போக்கித் தாணியிலெங் கொங்கைமத
யானையெல்லாம் வெட்டவெளி யாக்கியே—சேனையெல்லாம்

---

134. சந்திரனையும் தென்றலையும் பாம்பு உண்ணும்; "தென்காற்று மிந்துவுஞ் சமனே கண்டீர், வீரமா லலங்கா ரர்க்கு விடவரா விடவ ராதோ" (அழகர் கலம்பகம், 73.) குஞ்சரமாம்—மன்மதனுக்கு யானையாகிய.

135. மன்மதன் கணைகளை அரும்பாகக்கூறுதல் மரபு; "கருப்புநாண் கருப்புவி லருப்புக்கணை தூவ" (மணிமேகலை, 18: 105); "கரும்புஞ் சுரும்புமரும்பும் பொரும்படைக் காமர் வில்வேள்" (சிதம்பரச்செய். 74.) இருளுக்குச் சந்திரனாகிய கண்ணும், அரும்புகளுக்குச் சூரியனாகிய கண்ணும், மன்மதனுக்கு அக்கினியாகிய நெற்றிக்கண்ணும் பகை என்று கொள்க. புங்கவர்க்கா—தேவர்களுக்காக.

136. மூன் தாக்க.

136-7. பின் பார்த்தீர். பயந்தலைக்கொண்டீர்; பயம்—நீர், அச்சம்; இலேடை.

138. மால்—மயக்கம். ஈது அறியானோ.

139. 'ஓரடைகட்டச்செய்தது' என்றது அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தத்தை நினைந்து.

140. தானை—ஆடை. சேனையென்றது பெண்களை.

141 கும்பிட்டு நம்பகையைக் கும்பிட்ட தென்றுமதன்
தெம்பிட்டுச் சீறிச் சினந்திட்டான்—வம்பிட்டுத்

142 தையலருந் தூற்றினர் சற்றே கடைக்கணித்தால்
மையலரென் றைபலர்க்கு வாடோமே—துய்யபுகழ்

143 ஈசரே யென்றென் றெடுத்துப் பலபலவாப்
பேசு மவரி லொருபேதை—பூசுமதன்

பேதை.

144 விற்குணத்தைக் கண்டறியா மெல்லநும்பு தானுரைக்கும்
சொற்குணத்தை யோராச் சுகப்பிள்ளை—பொற்கை

145 உழையார் கடம்பலர்மட் டுண்டறியா வண்டு
மழையார்ப் புணராத மஞ்ஞை—இழைபுகா

146 மாணிக்க மீசனுக்கு மாரன் பணிந்துவைக்கும்
காணிக்கை யானதங் கக்கட்டி—நீணிலத்து

147 மன்னுங் கலைபொருந்தா மான்கன்று பாற்படுநீர்
பின்னஞ் செயவறியாப் பிள்ளையன்னம்—புன்கவினர்

148 பாட்டி னெழுவாய் பயனிலைபோ லொன்றொன்று
கூட்டி முடியாக் குழலினள்—வாட்டமுறும்

---

141. கும்பு இட்டு—கூட்டமாகி; கும்பென்பது குழும்பு என்பதன் சிதைவு போலும். நம்பகையை என்றது சிவபெருமானை. இங்ஙனம் நினைந்தவன் மன்மதன். தெம்பு—வன்மை; வழக்கு. வம்பு—பழிமொழி.

142. மை அலர் என்று—குற்றமுள்ள பூக்களென நினைந்து; பாணமாக நினையோம் என்றபடி. ஐ அலர்க்கு—ஐந்து மலர்ப்பாணங்களுக்கு.

144. குணம்—தன்மை, நாணியாகிய வண்டு; நைடதம், அன்னத்தைக் கண்ணுற்ற. 12. சொற்குணங்களாவன: இனிமை மெய்ம்மை முதலியன; குறள். 194, பரிமேல்.

145. உழை—மான். கடம்பு: இத்தலவிருட்சம். மட்டு—தேன். மழை ஆர்ப்பு—மேகத்தின் முழக்கத்தை. இழை—ஆபரணத்தில்.

147. கலை—ஆடை, ஆண்மான். பாற்படுநீர்—பாலோடு சேர்ந்த நீர், பகுதிப்பட்டதன்மை. பின்னஞ்செய—வேறுபிரித்தறிய.

149 அண்டத் தமரரை முன் னஞ்சலெனக் காத்தசிவன்
கண்டத் தமர்விடம்போற் கண்ணினாள்—மண்டுபுனற்

150 செல்லாருஞ் சோலைத் திருவால வாயதனில்
வில்லாரு மிந்த்ர விமானத்துட்—கல்லானை

151 சித்தரு ளார்கரும்பு தின்னுமந்நாட் டென்னவனணி
முத்துவடம் போலுமிள மூரலாள்—நத்துலவு

152 பாணிக்குட் சிற்றரும்பாம் பங்கயம்போல் வெற்றிமதன்
தூணிக்கு ளக்கணையின் றோற்றம்போல்—வாணிதொழு

153 நாரிசெங்கை யான்மறைத்த நாத னிருவிழிபோல்
சூரியனிற் சந்த்ரகலை தோய்ந்ததுபோல்—வாரிதியில்

154 பண்டமுத கும்பம் பதிந்திருந்தாற் போலவெளிக்
கொண்டினிமேற் றோன்றுங் குவிமுலையாள்—தொண்டர்

155 அரகர சங்கரவென் றானந்த வின்பக்
குரைகடற்கு ளாகிக் குளித்துப்—பரவசமாய்

156 ஏறுடையான் முன்ன ரிசைநாத் தழுதழுத்துக்
கூறுந் துதிபோற் குதலையாள்—வீறுடைய

157 வள்ள றிருச்சடைமேல் வைத்தபிறை போற்களங்கம்
எள்ளளவு மெய்தா விதயத்தாள்—உள்ளமகிழ்

158 பூவையுடன் பேசியந்தப் பூவைசொன்ன சொல்லைமாப்
பாவைக்குத் தானே பயிற்றுவாள்—ஆவலுடன்

---

149. சிவபிரான் கண்டத்தில் உள்ள விடம் கொல்லுந்தன்மை உடைய தன்றாதலின் அஃது இவள்கண்ணுக்கு உவமை கூறப்பட்டது.

150. செல்—மேகம். வில்—ஒளி. இந்த்ரவிமானம்—இந்திரனாலமைக்கப்பட்ட சோமசுந்தரக்கடவுளது விமானம்.

151. சித்தர்—எல்லாம்வல்லசித்தர். முத்துவடம்—முத்துமாலையை; திருவிளை. 21:23.

152. பாணிக்குள்—நீருக்குள். அக்கணையென்றது தாமரையரும்பாகிய கணையை.

153. நாரி—உமாதேவியார்.

157. இறைவன் அணிந்த பிறைக்குக் களங்கம் இல்லை.

158. பூவை—நாகணவாய்ப்புள்.

159 முத்து வயிர முழுநீலங் கோமேதம்
வித்துரும மாணிக்கம் வெள்ளிசெம்பொன்—இத்தனையும்

160 அட்டி லடுகலங்க ளம்மி யுரலுலக்கை
வட்டிலெனச் சோறு வகுத்தாளாற்—கிட்டமுறும்

161 அன்ப ருலகத் தருந்தா தருந்திடுசிற்
றின்பமெனக் கையா லெடுத்துண்டு—நன்கமைந்த

162 வீதிக் கணித்தாக மேவுதலு னூபுரங்கள்
நாதிக்கக் கைத்தாயர் நற்றாயர்—பேதையுடன்

163 சென்று பாலனைத் தெரிசித்தா ரவ்வளவில்
இன்றுபுதுத் தேர்மீதி லீங்கிவரார்—என்றலுமே

164 அண்டம் புவன மருஞ்சக்ர வாளகிரி
விண்டலமேழ் பாதலம்பொன் மேருவரை—மண்டலங்கள்

165 சிற்றிலா கச்சமைத்துச் செல்வவிளை யாட்டயரும்
பற்றாக் குதலைமொழி பாலனென—மற்றிவளும்

166 நாடரிய பாலனுட னானிருந்து கூடவிளை
யாடநம தில்லி லழையுமெனக்—கோடரத்தில்

167 மையேந்து சோலை மதுரை நகர்க்கவுரி
கையேந்து பாலனருட் காபாலன்—மெய்யடியான்

---

160. வட்டில்—ஒருவகைப்பாத்திரம்; "பொன்வட்டில் பிடித்துடனே புகப்பெறுவ னாவேனே"; (பெருமாள்திருமொழி); "கறையடிச் சுவடெனுங் கனக வட்டில்கள்" காஞ்சிப். திருநகரப். 14.

162. நாதிக்க—முழங்க; "மணிமுரசம், நாதிக்கும் பாண்டிவள நாட்டினன்" விறலிவிடு. 38.

165. குதலை மொழி பாலன்—அம்பிகையைப் பாகத்தில் உடையவன்; குதலைமொழி—அம்பிகை; பால்—பாகம்; குதலையை மொழிகின்ற சிறுவனென்பது வேறுபொருள்.

166. கோடரம்—மரக்கிளை.

167. மை—மேகத்தை. கவுரி கையேந்துபாலனென்பதன் வரலாற்றைத் திருவிளையாடல் விருத்தகுமாரபாலரானபடலத்தாலுணர்க. காபாலன்—கபாலமென்னும் கூத்துடையவன்; "காபால மாடுங்கால்" (கலி. கடவுள்.) அடியான்—திருச்சன்னனார்.

168 திங்கட் சுதையெனவே செய்யுமொரு முப்பாலும்
சங்கத்தி னூட்டுந் தமிழ்ப்பாலன்—அங்கசனுக்

169 காமளவு நாமத் தனங்கனெனப் பின்னுமொரு
நாமந் தரித்தநய னப்பாலன்—மாமறைக்கும்

170 அப்பாலுக் கப்பால னன்பாலுன் பாலனையும்
இப்பால் விளையாட்டி னெய்துமோ—செப்புகெனத்

171 தேர்திரும்ப மற்றோர் தெருவி லிவளைமட
வார்திரும்பக் கொண்டு மனைபுகுந்தார்—மீதொருத்தி

பெதும்பை.

172 பேதைகுணம் பாதிமங்கைப் பெண்குணத்திற் பாதிகலந்
தோது பருவ முறுபெதும்பை—காதலெனும்

173 வித்தங் குரித்துவளர் மென்பூஞ் சிறுகொடிக்குச்
சித்தங் கொழுகொம்பாஞ் செய்கையினாள்—மெய்த்தவங்கள்

---

168. திங்கட்சுதை-சந்திரனிடத்துள்ள அமுதம். முப்பால்-திருக்குறள்; மூவகைப்பாலென்பது வேறுபொருள்; "முப்பாலும், மிஞ்சப் புகட்ட மிகவளர்ந் தாய்" (தமிழ்விடுதூது, 25.) சங்கம்-தமிழ்ச்சங்கம், சங்கு; "அல்லமதேவன் சரிதத் திம்பால், புண்ணியர்தஞ் செவிவாயிற் றமிழ்ச்சங்கத் தான்முகந்து புகட்டி னானால்" (பிரபு. துதிகதி, 11.) தமிழ்ப்பாலன்-தமிழின் பகுதிகளை உடையவன். அங்கசன்-மன்மதன்.

169. நயனப்பாலன்-கண்ணை நெற்றியிலே உடையவன்; பாலம்-நெற்றி.

170. எய்துமோ-வருவானோ.

167—70. இப்பகுதியோடு, "யாவன் பால னிவன்புக லென்றேன், மேவன் பாநகை மேவுறப் புரிந்து, முன்னிவன் பெருமறை மொழிக்கப் பாலன், மன்னிவன் பாராரையின் வளர்கப் பாலன், மூர்த்தி முதலா மொழிமுப் பாலன், சீர்த்திகொ ணீற்றொடு திகழ்கட் பாலன், அறுவகைச் சமயத் தறுவகைப் பாலன், மறுவகை சுருதி மணத்தக பாலன், ஆறா றாய வகைக்கப் பாலன், மாறா தியற்றி வயக்குகா பாலன் வளர்தரு தெய்வ மனுச்சா பாலன், தளர்வரு கௌரி தனக் கழும் பாலன், தழைதரு மிக்காட் சைவபரி பாலன், பிழைதரு தன்மையில் பெருந்தவப் பாலன்" (*அம்பலவாணதேசிகர்கலம்பகம், 51.) என்பது ஒப்பு நோக்கற்குரியது.

173. வித்து அங்குரித்து-விதைமுளைத்து.

---

*இந்நூல் மகாவித்துவான் ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

174 சட்டினு மீசனரு ளெய்தி முடிப்பதுபோல்
கூட்டி முடிக்குங் குழலினாள்—நாட்டநுதல்

175 ஏற்குமெம்மான் கைம்மா னினமோ வெனமருண்டு
பார்க்கும் புதியமருட் பார்வையாள்—சீர்க்கமலன்

176 இவ்வளவு செய்தோ மினிநிகரி லாதவெழில்
அவ்வளவு பூரித் தமைப்பதனுக்—கிவ்வாறென்

177 றேலத்தன் சிந்தையுள்ளே யெண்ணி முடிக்குநிகழ்
காலத் தமைந்தமுலைக் கன்னிகையாள்—சாலநிறை

178 விற்பளிங்கு மாளிகையின் மேனிலத்து மின்னனைய
பொற்பளிங்கு வாருமெனப் புந்திமகிழ்—அற்புடைய

179 தன்னனைய பெண்க டனித்தனியே சூழ்ந்திருக்க
வென்னனைமுற் றுமுலைபங் கீசனெழில்—மன்னுதிருக்

180 கந்தரம்போ னீலக் கழங்குங் களங்கமில்லாச்
சந்திரன்போன் முத்தின் றனிக்கழங்கும்—எந்தையுடற்

181 பாதியன்ன பச்சைப் பசுங்கழங்கும் பாதியெழிற்
சோதிமா ணிக்கச் சுடர்க்கழங்கும்—தாதலரும்

182 கொன்றையந்தே னன்னநிறக் கோமே தகக்கழங்கும்
அன்றகங்கை போல்வயிரச் சொற்கழங்கும்—மன்றுடையான்

183 வேணியன்ன செம்பவழ மென்கழங்கும் பங்கயப்பூம்
பாணி யதனிற் பரிந்தெடுத்து—நீணிலத்துப்

---

175. கைம்மான் மருண்டு பார்க்கும் என இயைக்க.

176. பூரித்து-நிறைத்து.

177. ஏல-பொருந்த. கன்னிகை-அரும்பு.

178. பொற்பன் இங்கு வாரும் என்று அவர்களை அழைக்க.

179. என் அன்னை.

180. கந்தரம்-கழுத்து.

180—81. உடற்பாதி-உமையின் திருவுருவத்தை. பாதி- சிவபெருமானுடைய திருவுருவம்.

182. கோமேதகம் தேனின் நிறமுள்ளது; "கோமேதகத்தை, மருவுவரி சேயத்தின் மீது தூய மதுத்துளிமே வியதென்பர்" திருவால. 25:21.

183. வேணி-சடை, பாணி-கை.

184 பாகாங் குதலைமொழிப் பாவைகுறித் தொன்றையெடுத்
தேகாம் பரத்தி னிசைபாடி—வாகாகக்

185 கூடி மிரண்டெடுத்துக் கொண்டாடி யன்றிருவர்
தேடு மலையின் செயல்பாடி—நாடரிய

186 வள்ளிதழி மூன்றெடுத்து மன்னு திரிசிராப்
பள்ளி யெனுந்தலத் தைப்பாடி—உள்ளமகிழ்

187 வாடலா னுலென் றடுத்தெடுத்து நான்மாடக்
கூடல்வளம் பாடிமிகக் கொண்டாடித்—தோடவிழும்

188 கிஞ்சுகப்பூஞ் செவ்வாய்க் கிளிமொழியா ளைந்தெடுத்துப்
பஞ்சநதி மான்மியத்தைப் பாடியே—கஞ்சவிழி

189 அத்திறத்தா லாறெடுத்தன் றூறுமின்று ரட்டமா
சித்திபெற்ற மெய்த்தலத்தின் சீர்பாடிக்—கைத்தலத்தில்

190 ஏழெடுத்துப் பாரிடத்தி லித்தலங்க ளாதியா
ஏழுலகத் தெம்மா னிசைதலங்கள்—சூழநும்பே

191 றெல்லாங் கடம்பகக ரெய்தினோர்க் குண்டெனவே
எல்லா மொருமித் தினிதெடுத்துச்—சல்லாப

---

184. பாகு-தேன்பாகு. ஏகாம்பரம்-காஞ்சியிலுள்ள திருவேகம்பமென்
னும் தலம்.

185. மலை-திருவண்ணுமலை.

186. வள்ளிதழி-பெதும்பை. திரி-மூன்று.

187. நான்மாடக்கூடல்-மதுரை; நான்குமாடங்கள்கூடிய இடம் என்
பது இதன் பொருள்; நான்குமாடங்களாவன கன்னி, கரியமால், காளி
ஆலவா யென்பன; இவற்றைப்பற்றிய வரலாறு மதுரைக் காஞ்சி, 429-ம்அ
உரையின் அடிக்குறிப்பால் உணரலாகும்.

188. கிஞ்சுகப்பூ-முள்ளுமுருங்கைப்பூ. பஞ்சநதி-திருவையாறு. கஞ்
விழி-தாமரைபோன்ற கண்ணையுடைய பெதும்பை.

189. மெய்த்தலம்-பட்ட மங்கை; இது பட்டமங்கலமென இக்காலத்
வழங்கும்; "பட்ட மங்கையிற் பாங்கா விருந்தங், கட்டமா சித்தி யருளி
யதுவும்" திருவாசகம், கீர்த்தித். 62-3.

191. ஒருமித்து-ஒருங்கே; "காத லிருவர் கருத்தொருமித்-தாதரவு, பட்
டதே யின்பம்" ஔவைபாடல்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1932-ம்ஆண்டு ஏப்ரல்மாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்	வரவு 1932 ஏப்ரல்	வரவு 1931 ஏப்ரல்
I GENERAL SECTION :		
(1) [illegible] வரவு	70...	
(2) [illegible] தொகைக்கு வட்டிவகையில் வரவு	625...	
(3) சங்கக்கலாசாலைக்கு [illegible] வரவு	28...	
(4) Miscellaneous வரவு	4 5...	
மொத்தம் ரூ.	727 5...	8189 11..

விவரம்	செலவு 1932 ஏப்ரல்	செலவு 1931 ஏப்ரல்
I GENERAL SECTION :		
(1) சங்கம்மானேஜ்மெண்டாபீஸ் [illegible] சம்பளம் செல்லாகியது	113 8 9	
(2) சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்கட்குச் சம்பளம் செல்லாகியது	127...	
(3) சங்கக்கலாசாலை மாணவர்களுக்குப் போஜனக்காகச் செல்லாகியது.	138 9...	
(4) Stationery, contingencies [illegible] செலவு	2...	
(5) [illegible] புத்தகசாலை உபயோகத்துக்கு [illegible] பத்திரிகைகளுக்குச் [illegible] செல்லாகியது.	7 2...	
(6) [illegible] செலவு	8 15...	

II Editorial Section:						
(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சந்தா வகையில் வரவு.	24	9	...			
(3) 'செந்தமிழ்' பத்திரிகைக்குச் சந்தாவகையில்வரவு ...	12	3	...			
(3) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்பனையில் வரவு ...	112	...	...			
(4) செந்தமிழ்ப் பழையபிரதிகள் விற்பனையில் வரவு. ...	9	...	...			
மொத்தம் ரூ. ...	157	12	...	44	1	...

(7) சங்கப்பரீக்ஷை [illegible] கள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு.	26	4	...			
(8) சங்கப்பரீக்ஷகர்கள் சம்பந்தமாகச் செலவு ...	8	13	...			
மொத்தம் ரூ	427	8	9	431	13	8
II Editorial Section:						
(1) டை ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	35	...	...			
(2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் அச்சிடும் சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனரி கன்டிஜன்ஜன்ஸி வகையிற் செலவு. ...	...	6	...			
(3) டை சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு ...	69	4	...			
(4) தபால் தந்திவகையிற்செலவு	22	...	...			
மொத்தம் ரூ. ...	126	10	...	162	9	...

III Press Section:						
1) அச்சுக்கூலிவகையில் வரவு.	82	12	...			
(3) டை அச்சு வேலைகட்காக வாங்கிய காகிதங் கட்டுக் கிரயம் வரவு ...	...	4	...			
(8) பைண்டிங் கூலிவகையில் வரவு ...	44	11	...			
மொத்தம் ரூ. ...	127	11	...	211	12	...

III Press Section:						
(1) அச்சாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது	90	4	8			
(2) டை ஆபீஸ் Stationery contingencies வகையிற் செலவு.	10	10	11			
(3) பைண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ..	31	7	11			
(4) டை ஆபீஸ் Stationery Contingencies வகையிற் செலவு.	10	7	9			
மொத்தம் ரூ. ...	142	15	3	198	6	1

விவரம்	1932 ரூ.	அ.	பை.	1931 ரூ.	அ.	பை.	விவரம்	1932 ரூ.	அ.	பை.	1931 ரூ.	அ.	பை.
ஆகமொத்தம் வரவு ரூ. ...	1012	12	...	3445	8	...	ஆக மொத்தம் செலவு ரூ.	696	13	...	792	13	2
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கைவிருப்புத்தொகை ரூ. ...	16235	3	10	10144	3	6	மாதமுடிவில் மீதியிருப்புத் தொகை ரூ. ...	*16551	2	10	12796	14	4
ஆகமொத்தம் ரூ. ...	17247	15	10	13589	11	6	ஆக மொத்தம் ரூ. ...	17247	15	10	13589	11	6

*By M. U. C. C. S.
Pass Bk. Rs. 5000– 0– 0
M.R.C.C. Bank
Pass Bk. Rs. 11044– 6– 7
Cash on hand Rs. 506–12– 3

16551– 2–10

Audited and found correct.

V. S. RAMASWAMI,
AUDITOR.
10—8—1932.

LAKSHMINARAYANAN,
Manager,
MADURA TAMIL SANGAM.
5—5—1932.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1932-ம் வரு மேமாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்.	வரவு 1932 ரூ.	அ.	பை.	1931 ரூ.	அ.	பை.	விவரம்.	செலவு 1932 ரூ.	அ.	பை.	1931 ரூ.	அ.	பை.
I GENERAL SECTION:							I GENERAL SECTION						
(1) மாதச்சந்தா வகையில் வரவு ...	50	...	...				(1) சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	120	...	...			
(2) சங்கக்காலியிடத்துக்கு மாத வாடகை வரவு ...	28	...	...				(2) சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	127	...	...			
(3) Miscellaneous வரவு ...	1	10	...				(3) Stationery contingencies வகையிற்செலவு ...	...	5	...			
							(4) தபால், தந்திவகையிற் செலவு	2	...	...			
							(5) சங்கமாபீசு சில்லறைவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி, பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு ...	1	8	...			
மொத்தம் ரூ ...	79	10	...	25181	13	6	மொத்தம் ரூ ...	250	13	...	25278	1	3

II EDITORIAL SECTION:

(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சந்தா வகையில் வரவு ...	148	5	...		
(2) 'செந்தமிழ்'ப் பத்திரிகைக்குச் சந்தா வகையில் வரவு ...	114	11	...		
(3) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு ...	95	2	...		
(4) விளம்பரசார்ஜ் வரவு ...	4	...	...		
மொத்தம் ரு ...	362	2	...	106	5 ...

II EDITORIAL SECTION:

(1) ஹெ. ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	35	...	...		
(2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் அச்சிடும் சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனெரி கண்டின்ஜன்ஸி வகையிற் செலவு. ...	3	5	...		
[illegible]	[illegible]	...	...		
(4) தபால், தந்திவகையிற் செலவானது. ...	10	10	...		
மொத்தம் ரு ...	100	15	...	122	10 .

III PRESS SECTION:

(1) அச்சுக்கூலி வகையில் வரவு ...	79	8	...		
(2) ஹெ. அச்சுவேலைக்காரர்களின் அபிவிருத்திக்குத் [illegible] வரவு ...	10	[illegible]	[illegible]		
(3) பைண்டிங்கூலி வகையில் வரவு ...	33	15	...		
மொத்தம் ரு ...	123	8	...	156	6 ...

III PRESS SECTION:

(1) அச்சாபீஸ்சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	90	11	5			
(2) ஹெ. ஆபீஸ் Stationery Contingencies வகையிற் செலவு.	20	...	...			
(3) பைண்டிங் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது	34	...	6			
(4) ஹெ. ஆபீஸ் Stationery Contingencies வகையிற் செலவு	26	7	6			
மொத்தம் ரு ...	171	3	5	180	2	[illegible]

30.	ஞானுயிர்தக்கட்டளை	0	3	0
31.	பாண்டியம்	0	4	0
32.	மணிவுநாயஞ்சகம்	0	8	0
33.	வேளிர்வரலாறு	0	8	0
34.	அகப்பொருள்விளக்கம்	1	4	0
35.*	திருமந்திர நூறுபாட்டுக்குரை ...			
36.	உவமானசங்கிரகம்	0	1	0
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	4	8	0
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	0	2	0
39.	பழமொழி மூலமும் பழையஉரையும்(முதல் 100 செய்)	1	0	0
40.	திருமாலிருஞ்சோலைமலை அழகர்பிள்ளைத்தமிழ் ...	0	8	0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	0	6	0
42.	அகராதிநிகண்டு	0	12	0
43.	மேகவிடுதூது	0	2	0
44.	திருக்குற்றாலமாலை	0	2	0
45.	தண்டலையார்சதகம்	0	4	0
46.	இராமோதந்தம்	0	3	0
47.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும் (2-வது 100செய்)	1	0	0
48.	சேதுநாடுந் தமிழும்	0	6	0
49.	கடைவள்ளலார்காலம்	0	6	0
50.	தமிழரும் ஆந்திரரும்	0	4	0
51.	மதங்கசூளாமணி	1	0	0
52.	கூடற்புராணம்	0	10	0
53.	திருவள்ளுவர்	0	6	0
	ஷை ஆங்கிலத்தில்	0	6	0
54.	அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு	1	4	0
55.	மாறனகப்பொருளும் திருப்பதிக்கோவையும் ...	0	12	0
56.	பாப்பாவினம்	0	10	0
57.	மதுரைமும்மணிக்கோவை	0	5	0
58.	பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்	0	3	0

* இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது கைவசமில்லை.

குறிப்பு:-1. சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை அரிய பெரிய விஷயங்களைக்கொண்டு வெளியாகிவரும் "செந்தமிழ்"ப் பத்திரிகைக்கு வருஷச்சந்தா ரூ 4. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அணா 8. வெளிநாடுகளுக்கு வருஷச்சந்தா ரூ 4—8—0. இதுவரை 29 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 16-ம் தொகுதிகள் கைவசமில்லை. பைண்டு செய்யப்பெறாத தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ 4—0—0-வீதமும், பைண்டு செய்யப்பெற்ற தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ 4—12—0 வீதமும் விற்கப் பெறும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பிரசுரம், செந்தமிழ்ப்பிரசுரம், செந்தமிழ் முழுத்தொகுதி இவற்றுள் ஒவ்வொருபுத்தகத்திலும் ஒரேதடவையில் 10 பிரதிகளும் அதற்கு மேற்பட்டும் வாங்குவோர்கட்கு மொத்தக்கிரயத்தொகையில் 100க்கு 10 வீதம் கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

லக்ஷ்மீநாராயணையர், மானேஜர்.